Milliyet
ÇOCUK
11 Temmuz 1977 ● Sayı 25 ● 5 lira

BU SAYIDA
ÇİZGİLERLE BİR KLASİK ROMANIN TAMAMI

DENİZ KURDU

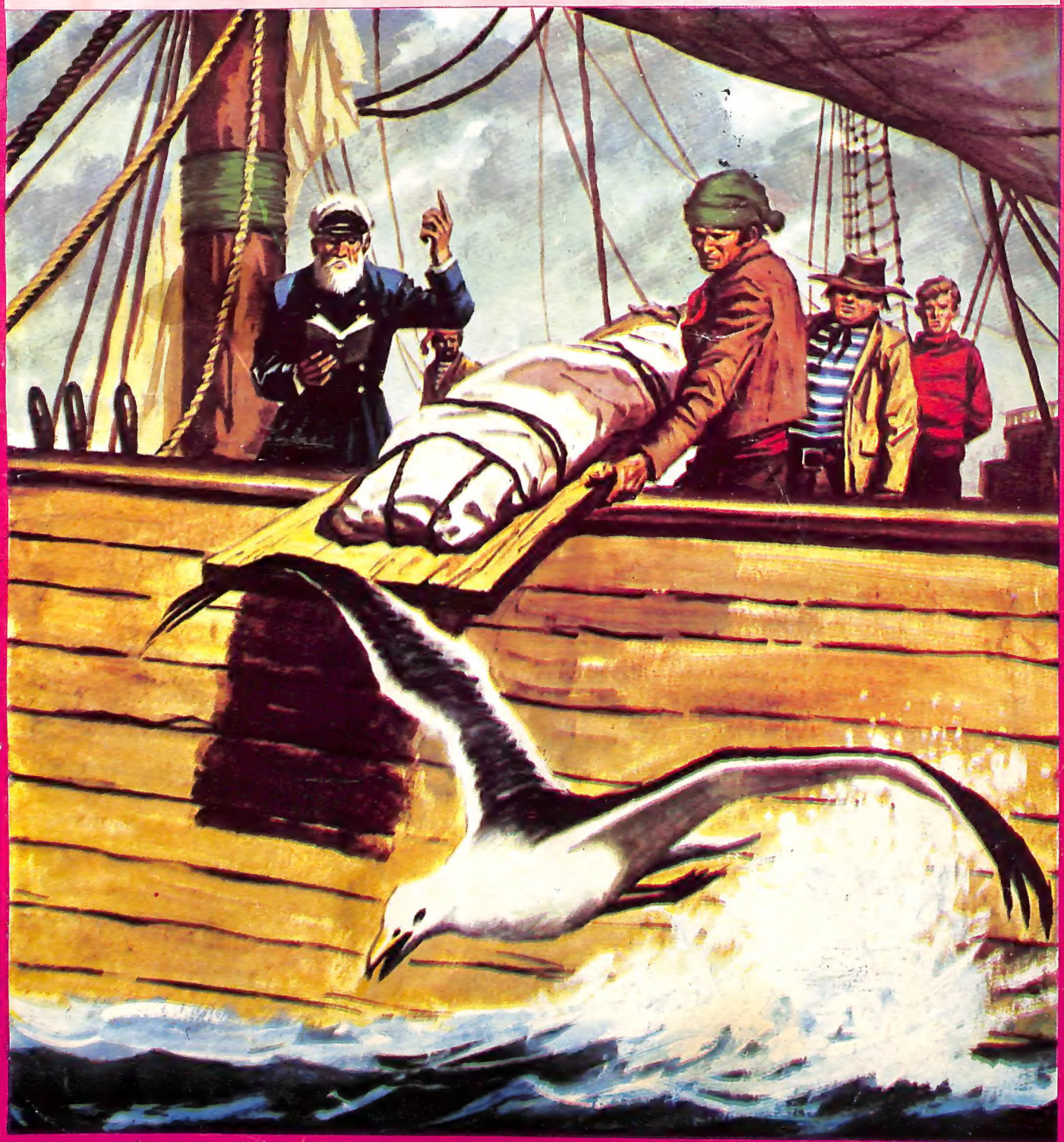

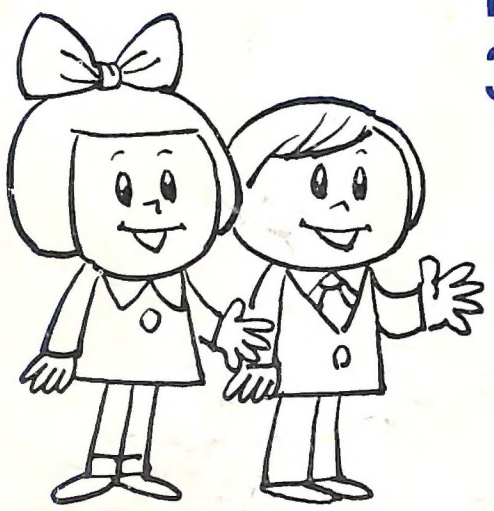

DERGİMİZİ 385 KURUŞA ALMAK İSTER MİYDİNİZ?

Abone koşulları:
Yıllık (52 sayı) 200 lira
6 aylık (26 sayı) 100 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 385 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki bir İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.
2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

EKSİK SAYILARINIZ

"MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ" kolleksiyonu, her zaman başvurabileceğiniz bir kültür, bilgi ve sanat hazinesidir. Eksik sayılarınızı tamamlayabilirsiniz. Bunun için, yukarıdaki adrese istediğiniz sayıların numaralarını bildirmek ve her sayı için 5 liralık posta pulu göndermek yeterlidir.

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1977 / Sayı 25

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır.

11 Temmuz 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu - İstanbul

Abone koşulları
Yıllık: 200 TL.
Altı aylık : 100 TL.
Yurt dışı
Yıllık: 350 TL.
Yurt dışı için uçak farkı
her ülkeye göre değişir

Ön kapak
DENİZ
KURDU

Arka kapak
PORTEKİZ

BİZDEN SİZE

Bu sayımızın klasiği, Amerikalı yazar Jack London'un ünlü romanı "Deniz Kurdu", sevgili okurlar. Bu roman, dünyanın aşağı yukarı bütün dillerine çevrilmiş, bir çok kere sinemaya aktarılmış... Severek okuyacağınızı umuyoruz. Geçen sayıda önerdiğimiz, daha doğrusu bir okurumuzun önerdiği gibi, siyah-beyaz sayfaları renklendiriyor musunuz? Bu klasikler, aynı zamanda sizler için boyama sayfaları oluyor...

Hemen Bisiklet Armağanımız'ı hatırlatalım. Kuponlarınızı göndermeniz için çok az süre kaldı. Kuponların 15 Temmuz'da elimizde olması gerekiyor. Göndermediyseniz, bugün hemen postalayın. Sekiz bisikleti kazananların adlarını 27. sayımızda açıklayacağız.

Bu sayımızın öyküsü İbrahim Zeki Burdurlu'dan. Burdurlu, adından da anlaşılacağı gibi, Burdur'da doğdu. 1922 yılında. İlkokulu ve ortaokulu Burdur'da okudu. 1938'de İstanbul Öğretmen Okulu'nu bitirdi. Sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'nü de bitirerek Türkçe öğretmeni oldu. Sivas'ta, Burdur'da, Kıbrıs'ta Türk dili ve edebiyatı öğretmenliği yaptı. Şimdi İzmir Eğitim Enstitüsü'nde. Bugüne kadar bir çok kitap yayımladı. Bazılarının adlarını veriyoruz: Toprak İnsanları, Lefkoşa, Atatürk'üm, Nar Güzeli, Güllü Padişah, Üç Yumak, Köroğlu Destanı.

Değerli sanatçımız Haldun Taner, Troya savaşını anlatmayı sürdürüyor. Biliyorsunuz, Troya, Çanakkale yakınlarında bulunan eski bir kent. Truva diye de anılıyor. Haldun Taner, mitolojideki bu ünlü savaşı ne güzel, ne sürükleyici anlatıyor, değil mi?

Konuğumuz Cem Karaca. Onu hepinizin tanıdığını sanıyoruz. Cem Karaca, sizlerin dileklerinizi kırmadı; çocukluk anılarını anlattı. 17. sayfamızda ilgiyle okuyacağınızı sanıyoruz.

"Dünden Bugüne Meslekler" dizimizde marangozlar var. Bu dizi konusunda da düşüncelerinizi bekliyoruz.

Sizlerin düşüncelerinizden her zaman yararlanıyoruz. Dergimizdeki bütün yazılar için ne düşündüğünüzü bize kısaca yazarsanız çok sevineceğiz. Hangi yazıları, çizgi-romanları seviyorsunuz, dergide nelerin yer almamasını istiyorsunuz? Bize bildirir miydiniz?

Leonardo da Vinci

54. ve 55. sayfalarımızda Leonardo da Vinci'nin hayvan masallarını bulacaksınız. 1452-1519 yılları arasında yaşamış bir sanatçı olan Leonardo'nun bu masalları ülkemizde ilk olarak yayımlanıyor. Leonardo, büyük bir ressam, heykeltraş, müzikçi, mimar ve bilim adamıydı. Çok yönlü bir kişiydi. Bakalım masallarını sevecek misiniz? Severseniz yazın bize, Leonardo'nun başka masallarını da yayımlayalım.

Arka kapağımızda Portekiz var. Ülkeler Ansiklopedisi'ni biriktiriyorsunuz, değil mi? Bu sayfaları saklarsanız değerli bir ansiklopediye kavuşursunuz.

Haftaya buluşmak üzere, hoşça kalın, sevgili okurlar...

UZAY ÇOCUKLARI
MIS TIK
AH!.. BİRAZ DAHA!.. YAKALAYACAĞIM SENİ!..
?
NEFES ALMALIYIM... AMA OLMAZ, PARAMI KAYBEDERİM...
YÜZE ÇIKMAK ZORUNDAYIM... YAZIK, PARAYI TUTAMADIM...
EYVAH!.. ÇOK DERİNE DALMIŞIM!.. BOĞULACAĞIM!..
ÇOCUKLAR!.. YOLUMUZDA BİR ADAM VAR...
ONU DA ALALIM KAPTAN...
ANNE!.. KOCAMAN BİR BALIK!
BENİ YUTACAK!.. ONU ELİME GEÇİRSEM ÇOK PARA KAZANIRDIM HERHALDE!..

HOŞGELDİNİİİİZ!
GLUP!.. GLUP!.. BU DA NE?.. BALIĞIN İÇİ İNSAN DOLU!..
AH, NEFES... NEFES ALAMIYORUM!..
HEY!.. TAM BİZİM EĞLENCEMİZE YAKIŞAN BİRİ!.. NE GÜZEL DANS EDİYOR!..
GLUP!.. AH!..
GLUP!.. UH!..
GLUP!..
HARİKA FİGÜRLER!.. HADİ, BİZ DE DENEYELİM...
GLUP!..
ÇOK GÜZEL!.. ÇOK GÜZEL!..
GLUP!..
YAŞSA!.. NE OLUR, BİZE DE ÖĞRET...
HEY, DURUN!.. O DANS ETMİYOR, BOĞULUYOR!..

GLUP!..
GLUP!..
O, SİZİN GİBİ DEĞİL... SUDA YAŞAYAMAZ!..
SİZE BENZİYOR! SİZ NASIL YAŞIYORSUNUZ?
BİZE DE BENZEMEZ!.. KİMSELERE BENZEMEZ O!..
HEMEN OKSİJEN VERMELİYİZ...
OKSİJEN HA? HAYVANAT BAHÇESİNDEKİ GARİP YARATIKLAR GİBİ!..
TAMAM!.. BEN BU İŞİ HEMEN HALLEDERİM...
OHH!.. ŞÖYLE DERİN BİR NEFES ALAYIM!..
NE ŞANSLI ADAMIM.. DENİZİN DİBİNDE BOĞULURKEN BİLE OKSİJEN BULDUM...
NE GARİP İNSANLAR!.. SUYUN DİBİNDE YAŞIYORLAR!..

BUNLARI BAŞKA GEZEGENLERE KAÇIRIP..

...SİRKLERE SATMALI... BİR YIĞIN PARA KAZANACAĞIM..

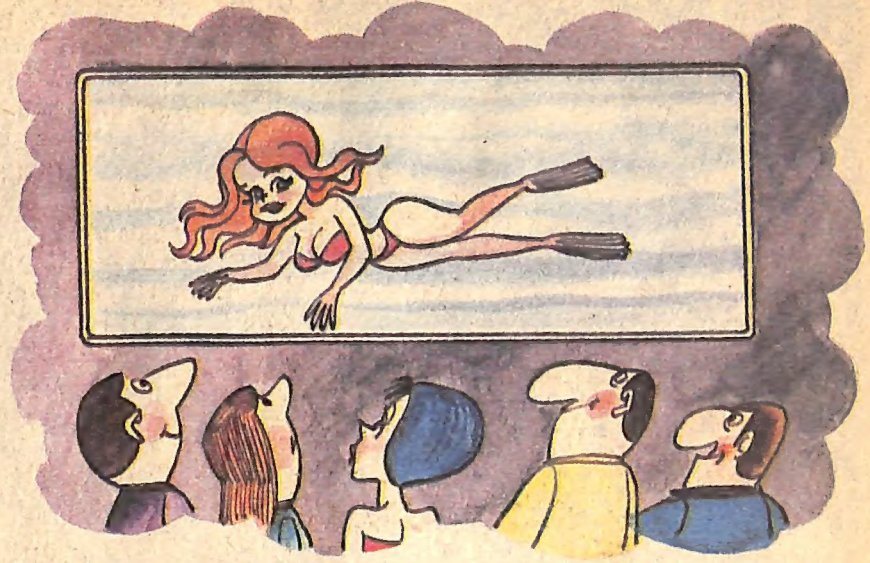

HAH, HAH, HAH!.. APTALLAR! BENİ KURTARDIKLARINA PİŞMAN OLACAKLAR...

NASIL OLSA BİR YOLUNU BULUP SATACAĞIM BUNLARI...

ÇOCUKLAR!.. ŞEHİRE GELDİK!..

HAYDİ, HERKES AŞAĞIYA!..

GEL BAKALIM... HAYVANAT BAHÇESİNE GİDİYORUZ...'ORADA SENİN GİBİ OKSİJENLE YAŞAYAN CANLILAR VAR...

Devam edecek

İBRAHİM ZEKİ BURDURLU

ağaçtan oyma su tası

Muğla'nın bir köyünde doğmuşum. Adım, Esen Hiçyılmaz. Babam ve annem varlıklı insanlar değildi. Bu nedenle kardeşim doğunca, beni dedemin yanına yollamışlar. Babamın babası dedem, orman içinde bir köyde oturuyordu. Köyde altı yaşıma kadar ninemle, dedemle yaşadım.

Dedemin tarlaları, keçileri, birkaç ineği, tavukları vardı. Ninemle, küçük evin arkasındaki bahçeye giderdik sık sık. Ninem, fideleri çapalarken, ben ağaçların altında oynardım. Sonra keçileri gözetirdik. Oğlaklara, tekelere alışmıştım. İneklerden korkmuyordum. Küçük eşeğe bile biniyordum. Minicik oğlaklara elimle kepek yedirmek, çok hoşuma giderdi. Onların, pembe, küçük dilleriyle elimi yalamaları, beni kıkır kıkır güldürürdü.

Dedem, beni çok seviyordu. Ninem de öyle. Onlarla, bu orman köyünde mutlu yıllar geçirdim. Bu iki yaşlı insanın tek umutları bendim. Dedem, hâlâ sağlam kalan dişlerinin arasından, "Esen!.." diye bir bağırdı mı nerede olsam çıkar, gelirdim.

Bu dağ köyünde doğaya o denli alışmıştım ki, annem beni görmeye geldiğinde, onunla kendi köyümüze gitmek istemezdim. Burada bana, dallar çiçekler, hayvanlar arkadaştı. Dağa, ormana, akarsulara ve bahçemizdeki hayvanlara çok alışmıştım. Artık ağaçlara tırmanabiliyor, kalın dallar üstünde ata biner gibi oturabiliyordum. Armutlar, elmalar, üzümler hep benimdi. Kocaman ceviz ağaçlarının kovuklarında kahverengi sincaplar vardı. Onlarla bile arkadaşlık kurmuştum. Gerçi hızlı koşmalarından, birdenbire ağaçlara tırmanmalarından korkmuyor değildim, ama ürkek bakışları, her zaman titreyen başları hoşuma gidiyordu.

En sevinçli saatlerimi dedemin yanında geçirirdim. Dedem, uzun boyluydu. Yüzü, çıra gibi pembeydi. Dişleri, gözleri sağlamdı. Tüm yaşamını burada geçirmişti. Bir kez, uzaklara askerlik için gittiğinden söz etmişti. Okuma, yazma bilmezdi ama çok güzel masallar, türküler söylerdi. Beni dizine yatırır, masallar anlatırdı.

Dedemle ormana da giderdik. Elimden tutar, yamaçlara tırmandırırdı. Ormanın ağaçları, suları, çimenleri bir başkaydı. Dallar birbirlerine dolaşmışlar, sarmaşıklar onları bağlamışlardı sanki. Ağaçların altı, her zaman serin, her zaman nemliydi. Biraz ilerde bir su kaynağı vardı. Oraya gider, su içerdik. Suda yüzümü, saçlarımı görür, gülerdim. Dedem, bana, zamanına göre fındık, kestane toplar, soyar yedirirdi. Benim çiğneyişlerim karşısında çok sevinir, yanaklarımdan öperdi.

Dedem, çok çok sevimli bir yaşlıydı. Ama ona yaşlı dememek gerek. Sağlamdı, beli bükük değildi. Arasıra göğsünün üstünü eliyle tutardı ama... Ona sorardım, göğsünde ne olduğunu, bana :

— Bir ağrıdır, gelip geçiyor, derdi.

Küçük köyde ve ormanda böcekler bile benim yakın dostumdu artık.

Dedemin önemli bir alışkanlığı vardı, genç, yaş ağaçları hiç kesmezdi. Sık, sık, "Yaş kesen baş keser!.." derdi. Bu sözü anlayamazdım ama dedemin dilinden döküldüğü için önemli sayardım.

Bir gün, sabahleyin, dedem bana:

— Esen, haydi çarıklarını giy, seni Çamoluk'a götüreceğim!.. dedi.

Hemen giydim çarıklarımı. Dedem, bana da, ayağıma göre bir çift çarık almıştı.

Ninem, bize bir küçük azık çıkısı hazırladı. İçinde yufkayla peynir vardı. Dedem, sevinçle :

— Ormanda meyvayla da karnımızı doyururuz!.. diyordu.

İkimiz yola koyulduk. Dedem, eski torbasını da almıştı. Bu torbada, ağaç oymak için kullandığı ince uçlu bıçakları, küçük keseri, törpüsü vardı.

Ormanda benim o güne değin görmediğim bir dar yola saptık. Dinlene dinlene gidiyorduk. Çünkü dedem, biraz yürüyor, duraklıyor, duruyor, dinleniyor, sonra yürüyordu. Sol yanımız uçurumdu. Öyle yeşildi ki... Koyu yeşiller, açık yeşiller, uzun, orta, kısa ağaçlar birbiri içinde gibiydi.

Ne kadar gittiğimizi bilemiyorum. Önce bir su sesi duydum, sordum :

— Dedeciğim geldik mi?

— Geldik... Buradan bir su iç bakalım.

– Susamadım ki!..

– Sen iç, benim sözümü dinle.

Çamoluk, burasıydı demek. Bir ak kayanın altından sular kaynıyordu durmadan. Kayanın önündeki küçük göl pırıl pırıldı. Suyun içinde çakıl taşları, tüm renkleriyle parlıyorlardı. Suyun içi çok güzeldi. Suyun çevresinde renk renk çiçekler vardı. Kaynaktan süzülen su, bir çağlayan gibi yamaçtan tatlı şırıltılarla akıp gidiyordu.

Hemen yere uzanıp, dudaklarımı suya uzattım. Ağzımı suya dokundurmamla dudaklarımı çekmem bir oldu. Öyle soğuktu ki!.. Bu kadar soğuk su hiç içmemiştim. Dedem, beni gözlüyor, gülüyordu :

– Çok soğuk!.. diye bağırdım.

Dedem :

– İç sen, iyidir, insana dirilik, can verir!.. diyordu.

Bu sudan ancak öğleyin, ekmeğimizi yediğimiz zaman içebildim. Tatlı, yumuşak, çok soğuktu.

Dedem, Çamoluk'un arkasındaki çamdan bir dal kesti, benim oturduğum yere getirdi, yavaş yavaş şöyle konuştu :

– Yavru Esen, şimdi sana bir armağan yapacağım.

Sevinmiştim, ne yapacağını anlamadan :

– Yaşa dede!.. diye bağırdım.

Dedem, çam dalından kestiği parçayı keseriyle yontuyordu. Öyle hızlı çalıyordu ki. Arada da bana :

– Yavru Esen, bak bugün bir suç işledim, senin için yaş ağacı kestim!.. diyordu.

Gerçekten öyleydi. Yaş ağaçları hiç kimseye dokundurtmayan dedem, neden balta vurmuştu bugün? Bunu uzunca düşünemedim. Yorgunluktan uyukluyordum. Dedem :

– Yavru Esen, sana canlı bir armağan yapıyorum, bak!.. diye seslendiği zaman, çamın dalları soyulmuş, bir baştan içi oyuluyordu. Dedemin elleri öyle hızlı çalışıyordu ki!.. Onun genç ken, ağaçlardan ibrikler, taslar, çanaklar, kupalar yaptığını ninemden duymuştum.

Topladığım çiçeklerle oynuyorken gözlerim kapanıyordu. Başımın altına azık çıkısını koyarak uzandım. Dedem, elindeki ağacı biçimlendirmeye çalışırken, bana :

– Yat, uyu yavru Esen, diyordu.

Dedemin sesi bir başkalaşmıştı. Baktım, gözlerinden yaşlar damlıyordu.

– Terledin mi dedeciğim?

– Hayır kızım!..

Ama dedem ağlıyordu.

Uyumuşum. Uykumun arasına dedemin bıçağının, törpüsünün işleyişi girmişti.

Ne kadar uyuduğumu bilemiyorum. Uyandığımda dedemin elinde bir su tası vardı ama daha bitmemişti. Törpülüyor, pürüzleri düzeltiyor, sapını daha inceltiyordu :

– Yavru Esen, uyandın mı ?

– Uyandım !..

– Bak, sana erik topladım.

Azık çıkısının yanında kocaman erikler duruyordu. Birkaç tane yedim onlardan ve dedemi izledim.

Su tası, dedemin parmakları arasında biçimleniyordu. Akla pembe arası, sevimli bir tas.

– Bu çıralı tastan su içmesi iyi olur, çıra tadı güzeldir yavru Esen !..

Biraz sonra su tasım bitmişti. Dedem :

– İşte bitti!.. diye bağırdı ve güldü. Sonra, arkasındaki ağaca yaslandı, bir erik yedi. Sonra bir daha yedi.

– Yavru Esen, gidelim mi?

– Gidelim!.. diye bağırdım.

– Öyleyse al şu tasını, git bir su daha iç bununla.

Tası dedemin elinden aldım. Sapı tam elime göreydi. Kaynağa koştum, daldırdım, hemen içtim. Su, ağzımdan, boğazımdan kaydı gitti, üşüyor gibi ürperdim. Dedemin boynuna atılarak:

– Sağol dedeciğim, dedim.

– Sen de sağolasın yavru Esen. Bu su tasını saklarsın, yıllar sonra bu ormanı, bu suyu ve beni anarsın. Hele hele benim, senin için bir yaş dal kestiğimi. Ama yalnız senin için kestim, bunu bilesin.

Elimde, küçük, sevimli çam ve su tasım, yola koyulduk. Orman, bırakılacak gibi değildi.

Evimize yöneldik. Dedem ikide bir duruyor, dinleniyordu. Şaka sanıyor:

– Yürü be dede!.. diyordum.

Eve vardık. Dedem çok sevinçliydi. Nineme anlattı:

– Yavru Esen'e çamdan su tası yapıverdim!..

O gece, aklıma gelmeyen önemli olay oldu: Dedem, bu yemyeşil evrenden göçüp gitti. Ben, boynum bükük, annemin yanına döndüm. Bohçamda, giysilerimin arasında dedemin yaptığı su tasım vardı.

Şimdi on beş yaşındayım. İzmir'de yatılı bir okuldayım. Ama su tasım, her zaman bavulumun en sağlam yerinde. Ona dokunduğum zaman, dedemin o zaman anlayamadığım sevgisini, bir kez daha bilinçle seziyorum. Gözlerimden dökülen yaşlar, beni uyarıyor ve dedemin anısı önünde saygıyla eğiliyorum.

Ne demekti benim için yaş dal kesmek ve bana yaşamının en son gününde bir tas armağan etmek, hem de el emeği.

Dedemi unutamıyorum. Ninem, o gün bana:

– Yavru Esen, senin su tasınla dedene en son suyunu verdim!.. demişti.

Şimdi, belki herkese anlamsız görünecek bu su tasında iç içe girmiş üç anım var. Bu üç insansal sevgiyi her zaman yüreğimde taşıyacağım: Dedemin bana karşı sevgisi, dedemin ağaç sevgisi, dedemin el işçiliği sevgisi.

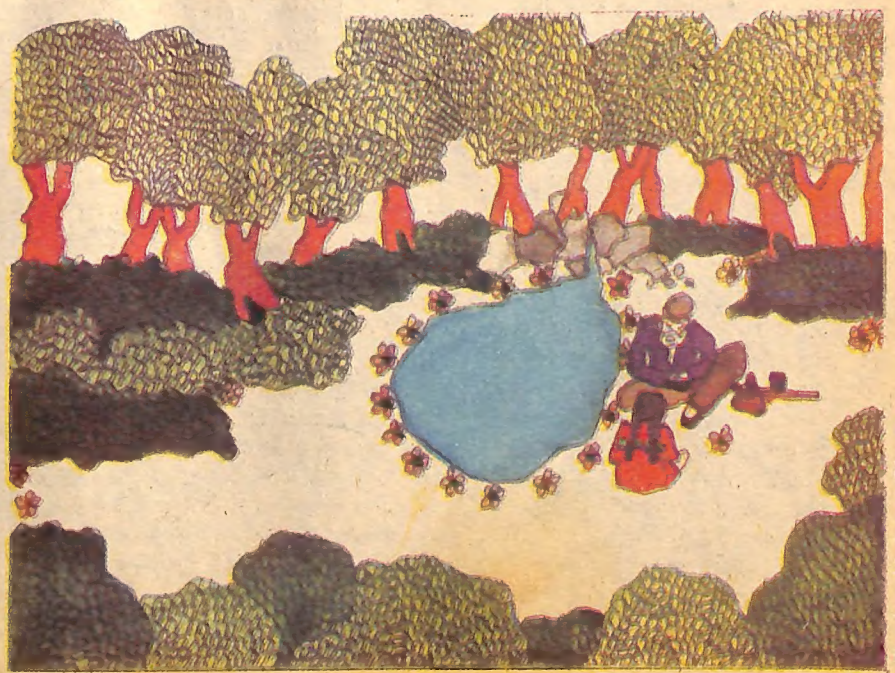

Resim: Mehmet Sönmez

HEKTOR'UN ÖLÜMÜ

Troyalılar, Akhilleus'un nerdeyse bir atmaca gibi üzerlerine geleceğini biliyorlardı. Kral Priamos, surların üzerine çıkmış bakıyordu. Uzaktan Akhilleus'un oğluna doğru ilerlediğini gördü.

"Kaç oğlum!" diye bağırdı. "Durursan Akhilleus seni öldürecek!"

Hektor, babasının sesini duymadı. Kalsa, onunla barışmayı denese bile acımasız Akhilleus'un kinini durduramayacağını biliyordu. Onun korkunç savaş çığlığını duyunca taş kesildi. Sonra duvarlara doğru seğirtti. Bir incir ağacına, oradan Skamander kaynağına, sonra yine incir ağacına koştu. Surlar boyunca kaçmaya başladı. Akhilleus da peşinden geliyordu. Apollon ise Hektor'un bacaklarına hız ve güç veriyordu. Bu sırada Zeus yine terazisini almış, Akhilleus'le Hektor'un şansını tartıyordu. Hektor'un kefesi aşağı indi. Bu, onun ölümü demekti. Bunu gören Apollon, umudunu yitirdi. Ortadan çekildi. Troyalıların can düşmanı tanrıça Athena ise sevindi, bayram etti ve Hektor'un yürekli kardeşi Deiphobos'un görünümüne büründü. Hektor'un yanına seğirtti.

"Korkma, ağabey," dedi. "Senin yardımına geldim. İkimiz bir olup Akhilleus'u öldüreceğiz."

Hektor'un kendine güveni bir anda yerine gelmişti. Bu güvenle Akhilleus'un yanına dikildi.

"Hadi gel, döğüşelim," diye meydan okudu. "Hangimiz daha üstünüz, tanrılar yargılasın. Ama daha önce seninle anlaşalım. Kim kimi öldürürse, cesedini yurttaşlarına teslim etsin. Buna yemin eder misin?"

Akhilleus, onun bu önerisini küçümsemeyle geri çevirdi:

"İnsanlarla aslanlar arasında söz vermek nasıl söz konusu olamazsa, kurtlarla kuzular nasıl sözleşme yapamazlarsa, Akhilleus'la Hektor arasında da bir sözleşme olamaz. İnsanlar ve hayvanlar birbirlerini yoketmeye çalışırlar... Elinden geleni ardına koma. Ben de aynı şeyi yapacağım. Göster kendini bakalım."

Elindeki mızrağı hızla fırlattı. Mızrak, eğilen Hektor'un üstünden geçti. Ama tanrıça Athena, mızrağı durduğu yerden aldı,Akhilleus'a geri verdi. Bu arada Hektor da kendi mızrağını düşmanına doğru fırlatmıştı. Başını kaldırıp karşısında Akhilleus'u yine elinde mızrağıyla görünce gözlerine inanamadı. Nasıl oluyor da attığı mızrak yine Akhilleus'un elinde duruyordu? Athena'nın hilesinin farkında olmadığından aklını kaçıracak gibi oldu. İçini korku bürüdü.

Kardeşi Deiphobos'u yardıma çağırdı. Ama ortada kardeşine benzer kimseler yoktu. İşte o zaman tek başına kaldığını anladı.

"Athena'nın oyununa geldim," dedi. "Ölümüm yakın. Ama yiğitçe ölmeliyim ki, beni ünle ansınlar."

Akhilleus'a saldırdı. Ama Akhilleus, zırhıyla iyi örtündü. İkinci kere eline geçen mızrağı iyi nişan alıp fırlattı. Mızrak, Hektor'un omuzunu deldi geçti.

Hektor yere düşerken, dinsel bir biçimde gömülmesini diledi. Cesedinin kurtlara, köpeklere bırakılmasından korkuyordu. Ama acımasız Akhilleus onun cesedini arabasına bağladı. Atlarını kırbaçladı, cesedi sürüye sürüye götürmeye başladı. Troyalılar bağırıyorlardı, ama hiç bir tanrı onlara acımıyordu.

Bu sırada Hektor'un karısı Andromakhe, surların üstüne çıktı. Akhilleus'un, kocasının cesedini sürüyerek Akhalıların hatlarına doğru uzaklaştığını gördü. İçini anlatılmaz bir keder kapladı. Gözlerinden sıcak yaşlar iniyordu. Küçük oğluna baktı. "Zavallı yavrum," dedi, "hiç bir şeyden haberi yok. Ama artık babasını bir daha göremeyecek... Seni acı bir yaşam bekliyor. Artık seni kimse nazlandırmayacak. Her yetim gibi boynun bükük kalacak."

O böyle yakınırken, Akhilleus Akhalıların karargâhına dönmüştü. Kanlı ellerini yıkamamakta direniyor, gözü uzaklara dalmış, yitirdiği dostu Patroklos için ağlıyordu.

PEMBE PANTER

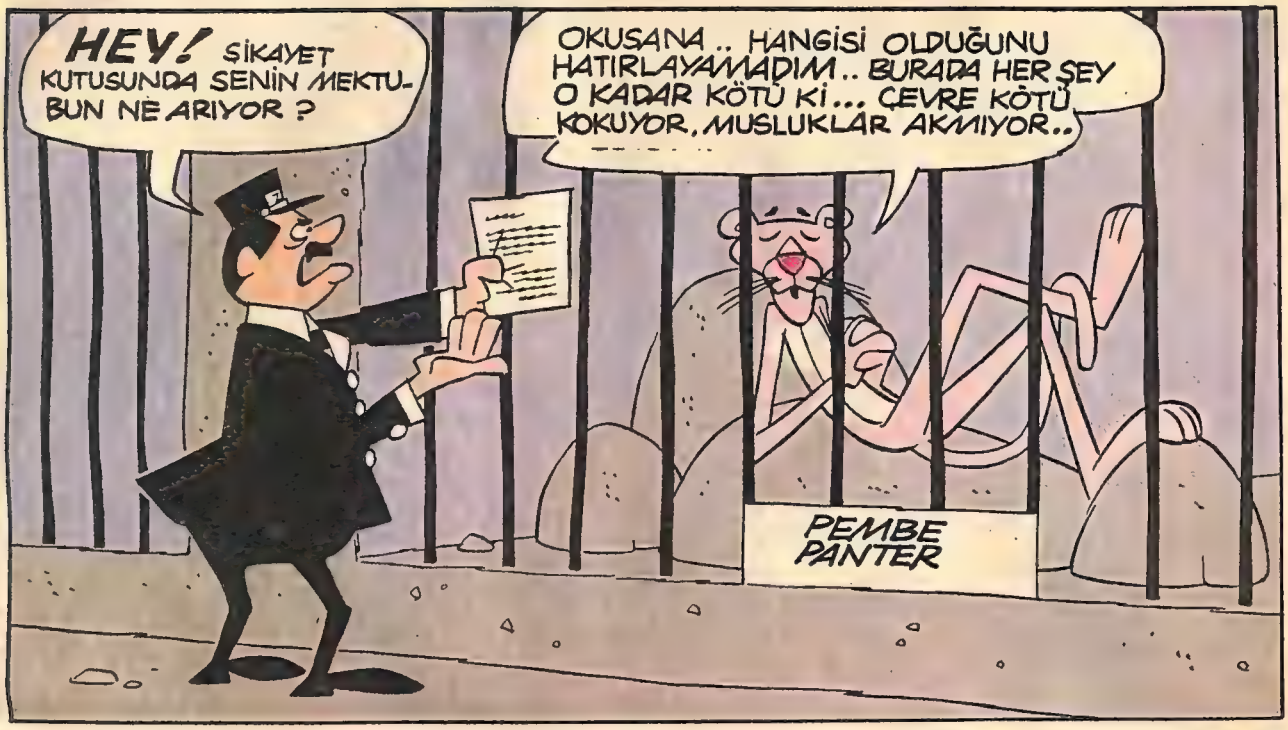

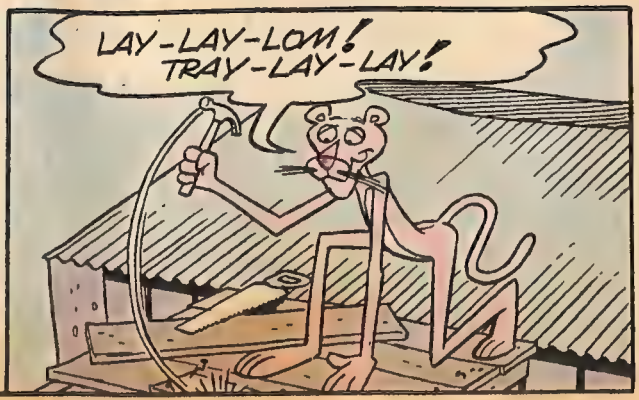

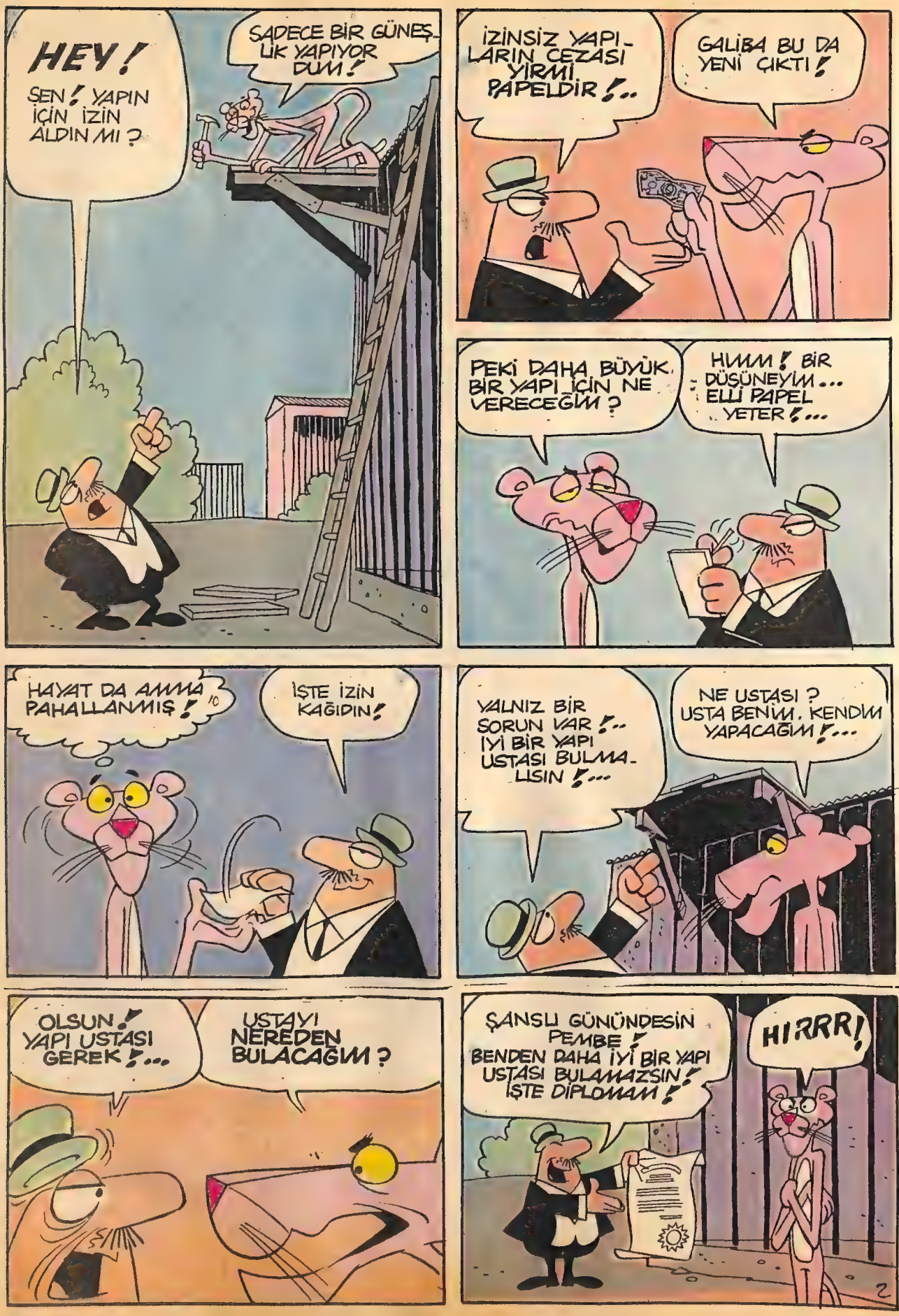
HEY!
ŞEN! YAPIN İÇİN İZİN ALDIN MI?
SADECE BİR GÜNEŞLİK YAPIYORDUM!
İZİNSİZ YAPILARIN CEZASI YİRMİ PAPELDİR!..
GALİBA BU DA YENİ ÇIKTI!
PEKİ DAHA BÜYÜK BİR YAPI İÇİN NE VERECEĞİM?
HMMM! BİR DÜŞÜNEYİM... ELLİ PAPEL YETER!...
HAYAT DA AMMA PAHALLANMIŞ!
İŞTE İZİN KAĞIDIN!
YALNIZ BİR SORUN VAR!.. İYİ BİR YAPI USTASI BULMALISIN!...
NE USTASI? USTA BENİM, KENDİM YAPACAĞIM!...
OLSUN! YAPI USTASI GEREK!...
USTAYI NEREDEN BULACAĞIM?
ŞANSLI GÜNÜNDESİN PEMBE! BENDEN DAHA İYİ BİR YAPI USTASI BULAMAZSIN! İŞTE DİPLOMAN!
HIRRR!

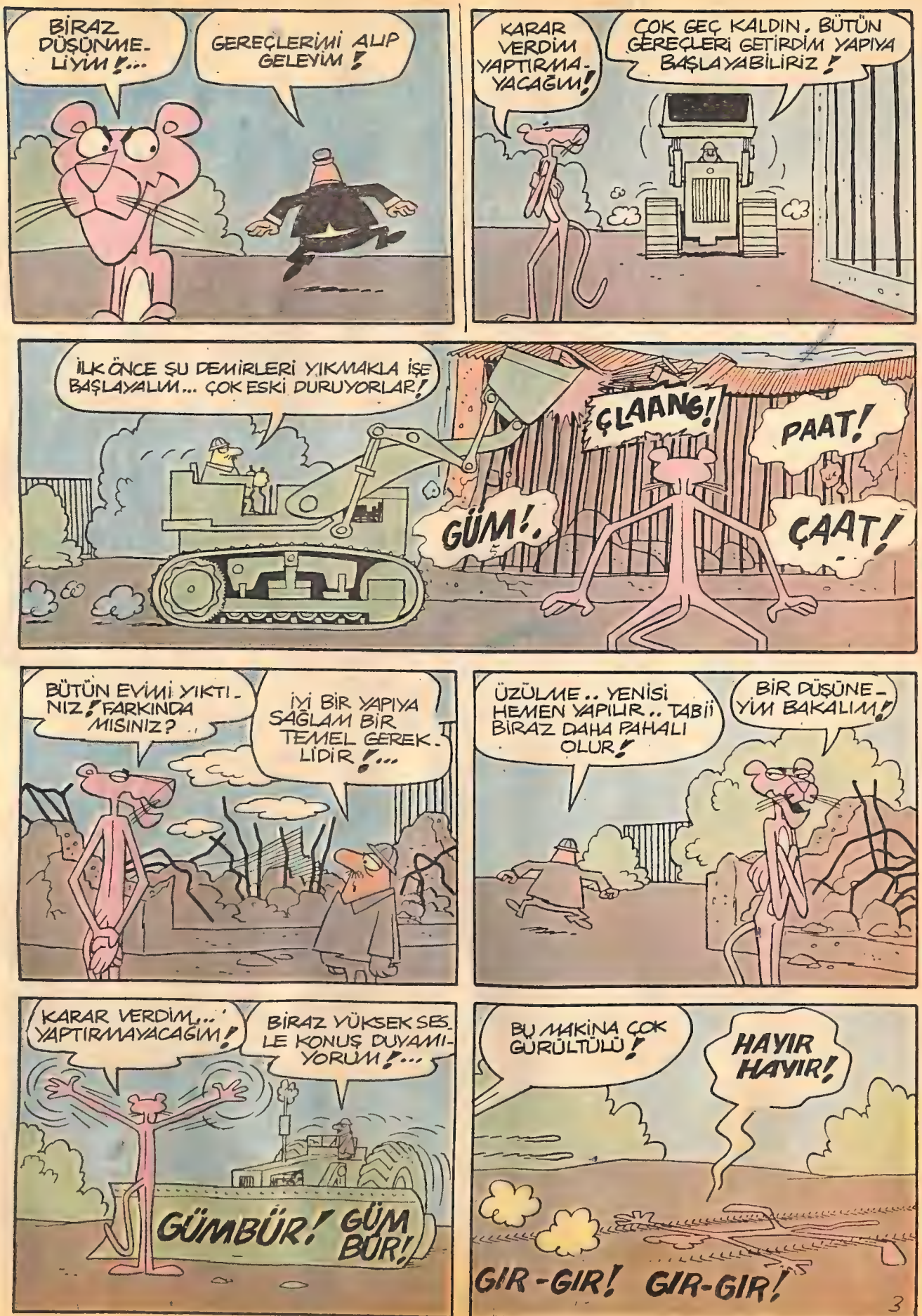
BİRAZ DÜŞÜNMELİYİM!...
GEREÇLERİMİ ALIP GELEYİM!
KARAR VERDİM YAPTIRMAYACAĞIM!
ÇOK GEÇ KALDIN. BÜTÜN GEREÇLERİ GETİRDİM YAPIYA BAŞLAYABİLİRİZ!
İLK ÖNCE ŞU DEMİRLERİ YIKMAKLA İŞE BAŞLAYALIM... ÇOK ESKİ DURUYORLAR!
ÇLAANG!
PAAT!
GÜM!
ÇAAT!
BÜTÜN EVİMİ YIKTINIZ! FARKINDA MISINIZ?
İYİ BİR YAPIYA SAĞLAM BİR TEMEL GEREKLİDİR!...
ÜZÜLME.. YENİSİ HEMEN YAPILIR.. TABİİ BİRAZ DAHA PAHALI OLUR!
BİR DÜŞÜNEYİM BAKALIM!
KARAR VERDİM... YAPTIRMAYACAĞIM!
BİRAZ YÜKSEK SESLE KONUŞ DUYAMIYORUM!...
GÜMBÜR! GÜMBÜR!
BU MAKİNA ÇOK GÜRÜLTÜLÜ!
HAYIR HAYIR!
GIR-GIR! GIR-GIR!
3

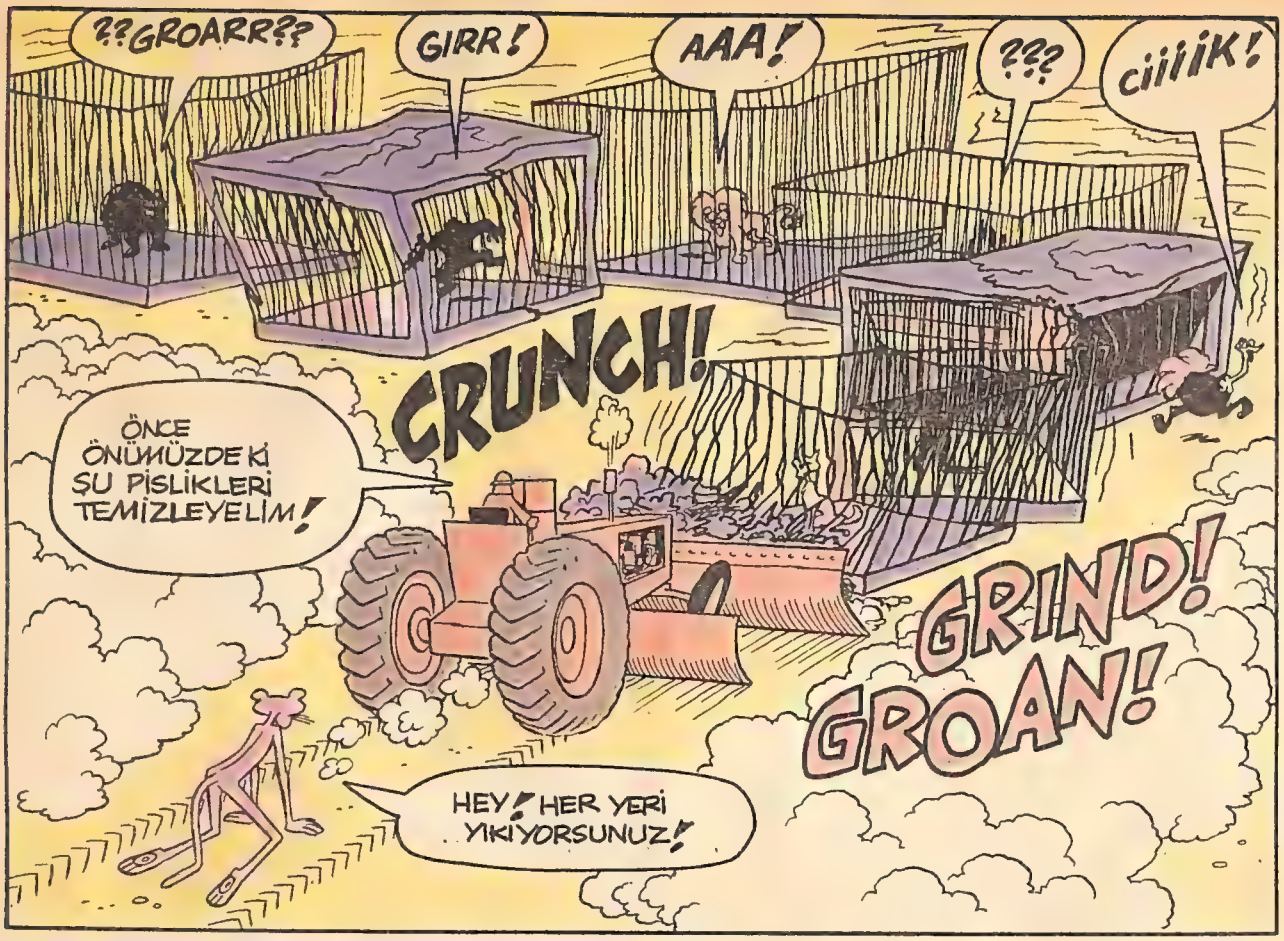
??GROARR??
GIRR!
AAA!
???
ciiiiK!
CRUNCH!
ÖNCE ÖNÜMÜZDEKİ ŞU PİSLİKLERİ TEMİZLEYELİM!
GRIND! GROAN!
HEY! HER YERİ YIKIYORSUNUZ!

ÜZÜLME YENİDEN YAPARIZ!...
AMA BİRAZ PAHALI OLUR DEĞİL Mİ?

EVET HAKLISIN BEŞ MİLYON PAPELE BU İŞİ YAPARIM!
BEN SADECE GÜNEŞLENMEK İÇİN BİR YER İSTEMİŞTİM!

BİRAZ BEKLE BU PİSLİKLERİ TEMİZLEMEK İÇİN KAMYONLARIMI GETİREYİM!...
BİRAZ DÜŞÜNEYİM..

HAYIR!
ÇOK GEÇ!

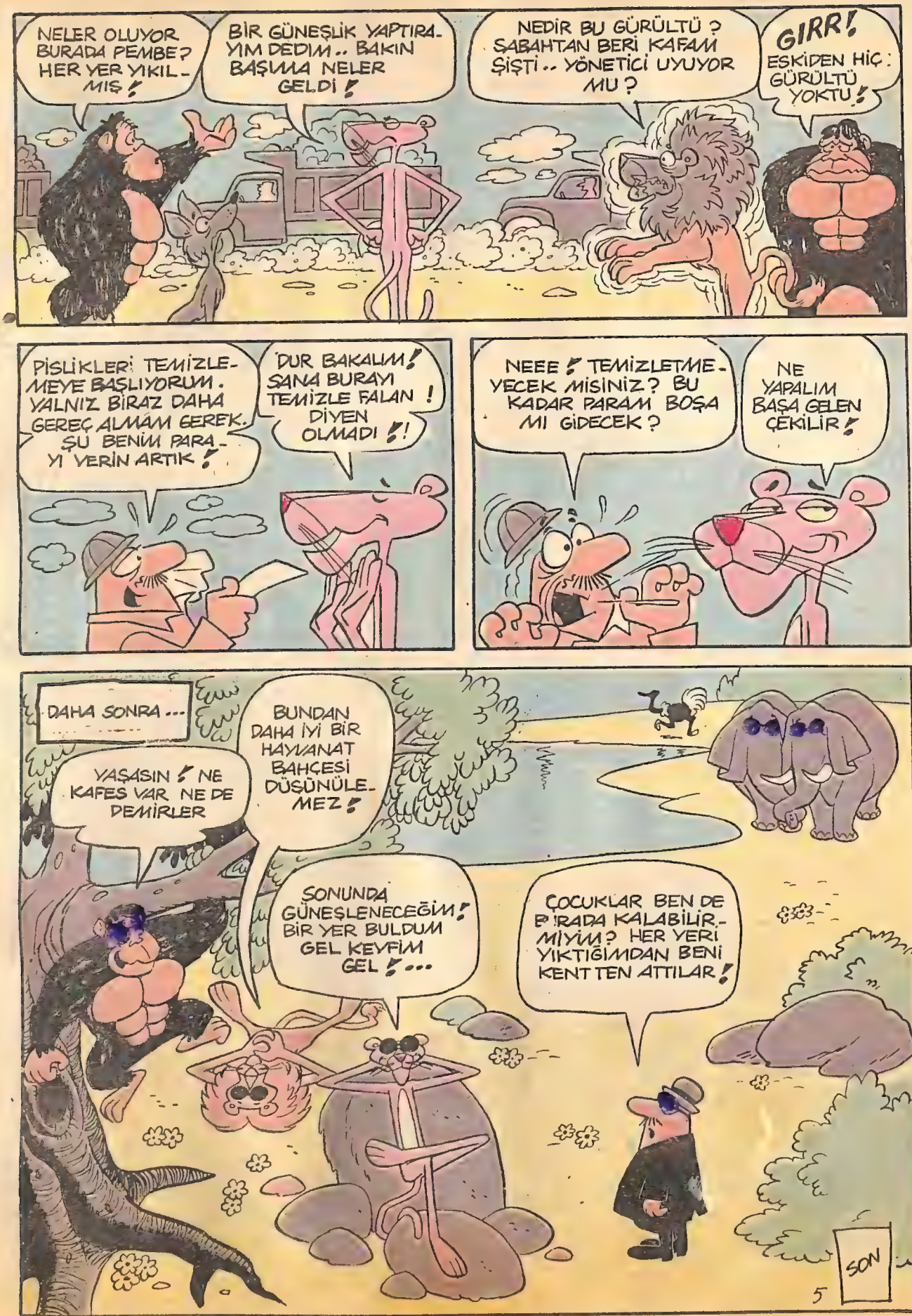
NELER OLUYOR BURADA PEMBE? HER YER YIKILMIŞ!
BİR GÜNEŞLİK YAPTIRAYIM DEDİM.. BAKIN BAŞIMA NELER GELDİ!
NEDİR BU GÜRÜLTÜ? SABAHTAN BERİ KAFAM ŞİŞTİ.. YÖNETİCİ UYUYOR MU?
GIRR! ESKİDEN HİÇ GÜRÜLTÜ YOKTU!
PİSLİKLERİ TEMİZLEMEYE BAŞLIYORUM. YALNIZ BİRAZ DAHA GEREÇ ALMAM GEREK. ŞU BENİM PARAYI VERİN ARTIK!
'DUR BAKALIM! SANA BURAYI TEMİZLE FALAN!' DİYEN OLMADI!!
NEEE! TEMİZLETMEYECEK MİSİNİZ? BU KADAR PARAM BOŞA MI GİDECEK?
NE YAPALIM BAŞA GELEN ÇEKİLİR!
DAHA SONRA...
YAŞASIN! NE KAFES VAR NE DE DEMİRLER
BUNDAN DAHA İYİ BİR HAYVANAT BAHÇESİ DÜŞÜNÜLEMEZ!
SONUNDA GÜNEŞLENECEĞİM! BİR YER BULDUM GEL KEYFİM GEL!...
ÇOCUKLAR BEN DE BURADA KALABİLİR MİYİM? HER YERİ YIKTIĞIMDAN BENİ KENTTEN ATTILAR!
SON
5

MÜJDAT GEZEN

aptal hamdi

Evde oturmuş, televizyondan bir naklen yayın izliyordum. Güzel bir futbol maçı. Kapı çalındı. Hamdi geldi.

— Hiç konuşmadan otur ve izle, dedim.

— Bu ne? dedi.

— Futbol maçı.

— İlk kez görüyorum.

— Otur izle, sonra konuşuruz.

Oturdu, hiç sesini çıkarmadan televizyondaki maçı izlemeye koyuldu. Devre arasında Hamdi'ye sordum:

— İlk kez mi bir futbol maçı görüyorsun?

— Evet, ilk kez. Biliyorsun, bizde televizyon yok.

— Nasıl buldun, beğendin mi?

— Çok güzel, dedi.

— Yarın seni maça götüreyim.

— Çalışıyorum.

— Gece maçı.

— Gece maçı mı? Nasıl yani?

— Yani gece oynanan maç. Işıklandırılmış sahada. Eğer televizyonu iyi izlersen şimdi ikinci yarının ışıklandırılmış sahada oynanacağını görürsün.

☆

Ertesi gün Hamdi'yle maça gittik. Biraz çekirdek aldık. Maç boyunca çekirdekleri heyecanla yedi durdu. Ona gol nedir, takımlar futbol alanına nasıl dizilirler, anlattım.

— Sen hiç futbol oynadın mı? diye sordu.

— Her genç gibi, gençliğimde oynadım biraz.

— Ben de oynamak istiyorum.

— Olur. Oynarsın tabii.

— Seninle beraber oynayamaz mıyız?

— Oynarız. Neden oynamayalım?

— Senin forman var mı?

— Anlaşıldı Hamdi, dedim. Sen bu işi iyiden iyiye ciddiye aldın. Yarın ilk iş sana futbol ayakkabısı ve forma alalım.

— Formam ne renk olacak? dedi.

— Sen ne renk istersen...

— Seninki ne renk?

— Benimki yeşil-beyaz. Taa eskiden oynadığım takımın forması. Bende anısı olduğu için top oynarken hep onu giyerim.

— O zaman benimki de yeşil-beyaz olsun, dedi.

— Yani sen de Vefa'lı oldun, öyle mi?

— Sen Vefa'lı mısın?

— Evet, hem de senin kadarken yine Vefa'lıydım.

— O zaman artık ben de Vefa'lıyım, dedi.

☆

Ona minicik bir yeşil-beyaz forma aldım... Futbol ayakkabıları da. Tabii şortunu ve tozluklarını da unutmadım. O gün günlerden Cumartesi'ydi. Arabaya atladık Hamdi'yle ve doğru geniş yeşillik alanla kaplı olan ormana gittik. İkimiz de yeşil-beyaz formalarımızı giydik. Hamdi'ye bir yakıştı, sormayın... Önce ben kaleye geçtim, o bana şut attı. Sonra ben ona. Bir saate yakın oynadık. Terli yüzünde mutluluk okunuyordu. Hamdi bu konuda da yetenekliydi. İlk kez vurduğu topa oldukça düzgün yön verebiliyordu.

— Ben artık yoruldum, dedim.

— Ben yorulmadım, dedi.

— Tabii, sen gençsin.

— N'olur, biraz daha oynayalım.

Eve döndüğümde her yanım ağrıyordu. Yatağa yattım. Duştan ıslanan saçlarımı kurutmaya bile halim kalmamıştı.

☆

Ertesi gün ayağa kalkamadım. Akşam üstü Hamdi geldi.

— Nasılsın? dedi.

— Görüyorsun nasıl olduğumu.

— Hayret, üstelik ben bütün gün marangozhanede çalıştım. Hiç bir şeyim yok.

— Bugün Pazar değil mi?

- Usta haber yollamış. Bitirilecek iş varmış. Gittim çalıştım.

— Dün de dedim ya, sen gençsin.

— Sen de, dedi.

— Evet ama bir farkla. Sen top oynadıktan sonra gittin bütün gün çalıştın, bense yataktan kalkamadım. Onun için bu güzel günlerinin değerini bil.

her hafta bir konuk

CEM KARACA

Ben otuz iki yaşındaki Cem Karaca... Başka bir deyişle, otuz iki yıl önce, 1945'de İstanbul'da dünyaya gelen Cem Karaca...

Türk tiyatrosuna büyük hizmetleri geçen Toto ve Mehmet Karaca'ların oğluyum. Bu yüzden, sanat hayatım daha doğduğum gün başladı diyebilirim. Sanatçı bir ailenin çocuğu olup da sanata karşı hiç bir ilgim yok demek, insan yemek yemeden, su içmeden yaşayabilir demek gibi bir şey... İşte bu sanat sevgisi, daha doğrusu, ana ve baba mesleği olan tiyatroculuğa ilgi, bende daha ilkokul yıllarında başladı. Taksim İlkokulu'nu bitirdikten sonra bir süre Robert Kolej'de okudum. İşte bu yıllarda benliğimi yepyeni bir duygu sarmaya başladı. Önüne geçilemeyecek bir istek biçiminde gelişen bu duygunun adı "müzik"ti. Bir şeyler yapmaya, bazı enstrümanları çalmaya başladım. Bu yıllarda Robert Kolej'den ayrılarak Kültür Koleji'ne girdim. 1964 yıllarıydı; ilk kez bir toplulukta amatör olarak şarkı söylemeye koyuldum. Bu topluluğun adı Jaguarlar'dı. İlk acemilik günlerimi bu toplulukta geçirdim diyebilirim.

Daha sonra, yine bir amatör topluluk olan Dinamitler'le çalışmaya başladım. Dinamitler, gerçek anlamda profesyonelliğe yakın ilk topluluğum oldu diyebilirim.

Bu çalışmaları sürdürürken, annem Toto Karaca'yla babam Mehmet Karaca'nın gösterdikleri anlayışı, ellerinden gelen her türlü maddi ve manevi yardımları ömrüm boyunca unutamam.

Sonunda profesyonel şarkıcı olmaya karar verdim. Apaşlar adlı ilk topluluğumu kurarak profesyonel şarkıcılığa başladım. Bundan sonra önümde engebeleri, inişleri çıkışlarıyla oldukça uzun bir yol vardı. İşte o çetin yollardan yürüyerek bugüne geldim. Mutlu mutsuz bir çok anım, heyecanlı, sevinçli günlerim geçti. Çocukluk ve gençlik yıllarını, müzikteki acemiliğimi gerilerde bıraktım.

Geçmiş yıllarımın anılarını, yine o yılların düşünceleriyle birlikte gömdüm. Müzikte artık dünden farklı bir yoldayım şimdi. Şarkılarımı, gelişen çağımızın durmadan değişen sorunlarına çare bulmak için söylüyorum. Bundan sonra da yurdumun ve insanlarımızın sorunlarına eğileceğim. Bunu bir görev sayıyorum.

Hazırlayan: SUAT ÖZTORUN

DÜNDEN BUGÜNE
MESLEKLER

MARANGOZLAR

EMEL CEYLAN TAMER / Resim: METİN DENİZ

Efsaneye göre, Nuh Peygamber, tahtadan bir gemi yapmış, insanları bu gemiye bindirerek tufandan kurtarmış. Bunun için, marangozluğun kurucusu, yani piri, Nuh Peygamber'dir denilir.

Marangoz, tahtayı işleyerek insanların kullanacağı yararlı bir eşya biçimine getiren ustadır. Ormandaki ağaçlar marangozun elinde koltuk olur, masa olur, oyuncak olur, fıçı olur, yiyecek konulan kap olur. Bugün Anadolu'nun bazı yerlerinde kullanılmakta olan tahtadan yapılmış yağ, ayran, su kapları ne güzeldirler. Anadolu'da bu işe "bardakcılık" denir.

Marangozluk işine öylesine çeşitli eşya girer ki, bunların hepsini aynı ustanın yapması oldukça güçtür. Birbirine benzer aletler kullanılmakla birlikte her işin ustası ayrıdır. Mobilyacılar, doğramacılar, dülgerler, oymacılar, tekne yapımcıları, fıçıcılar, cami kapısı yapımcıları... bunların hepsi tahtaya biçim verirler. Mobilyacılar, evde kullandığımız eşyaları, koltukları, masaları; oymacılar, mobilyadaki oyma işlerini; doğramacılar, kapı pencere pervazlarını; dülgerler, ahşap evler dediğimiz tahta evleri ve beton yapılardaki çatı döşeme gibi tahta işleri; tekne yapımcıları, çeşit çeşit kayıkları, tekneleri; fıçıcılar, boy boy fıçıları yaparlar.

Bir tahta işi daha var ki, artık unutulmuş: Oyuncakçılık. Osmanlı İmparatorluğu zamanında, İstanbul'daki Eyüp oyuncakçıları çok ünlüydü. Buradaki ustalar, tahtadan türlü türlü oyuncaklar yaparlarmış. Bugün artık oyuncakların çoğu plastikten... Sadece oyuncaklar mı? Fıçılar da plastikten oluyor; mobilyacılıkta bir yığın sentetik madde kullanılıyor; evler, gemiler betondan yapılıyor.

Eskiden dülgerler, evin çatısını kurunca, üstüne bir bayrak dikip bayrak direğini çeşitli kumaşlarla süslerlermiş. Bu bayrağın dikildiğini gören komşular, yeni yapılan eve hediyeler getirirlermiş. Bu gelenek bugün de yer yer görülmektedir.

Padişah önünde yapılan şenliklerde, tahta işi yapanların her biri, hünerlerini göstererek padişahın önünden geçermiş. Doğramacılar, ellerinde tahta, "Tahta getir! Çivi getir!" diye bağırarak, oymacılar, oyma işi yaparak, gemi ustaları, kızaklar üstünde gemi yaparak geçerlermiş. Eyüp oyuncakçıları da, ellerinde kendi yaptıkları kamış borular, fırıldaklar, tef, dümbelek, kemençe ve sıçan, kuş gibi oyuncakları gösterip çalarak geçerlermiş. Çocuk, dadı kılığına girip çeşitli taklitler yaparlarmış.

Marangozlukta çoğunlukla ceviz, maun, meşe, karaağaç, gül, gürgen, meşe, dişbudak, çam, köknar ağaçları kullanılmaktadır. Bu ağaçların hepsinin renk ve desenleri ayrıdır; istenilen eşyaya ve beğenilere göre, ağaçlardan biri seçilir.

Ağaçlar, ormandan kesildikten sonra buharlı fırınlarda ağacın rengi gelinceye kadar bekletilir. Rengi gelince, fırından çıkarılıp kurumaya bırakılır. Kuruduktan sonra da kesilerek kereste şekline getirilir. Marangozlar bu keresteleri satın alıp işlerler. Kereste olarak işe yaramayan odun artıkları da sunta yapılır. İnce ince kıyılan odunlar, bir yapışkanla preslenerek suntaya dönüştürülür. Sunta, üstü başka ağaçlarla kaplanarak ya da mobilyanın görünmeyen bölümlerinde kullanılır.

Mobilyalar ya masif olur ya da kaplama. Masif, ağacın olduğu gibi kullanılmasıdır. Kaplamada ise, değerli olmayan ağaç sunta ya da kontrplak, değerli bir ağacın çok ince bir tabakasıyla kaplanır.

Mobilyaya biçim verildikten sonra üstü oymalarla süslenir. Oymanın ustası ayrıdır. Bundan sonra sıra cilaya gelir ki, bu iş de oldukça önemlidir. Marangozun sobasını unutmayalım... Marangoz dükkanlarındaki kocaman sobalar üstünde tutkal eritilir,kaplama tavlanır.

Görüyorsunuz ki, marangozluk önemli bir sanat... Bu sanatı en iyi yapanlardan biri de Sultan Abdülhamit'ti. Abdülhamit, boş zamanlarında, sarayındaki atölyesinde birbirinden güzel tahta eşyalar yapmıştır. Üstünde kendi tuğrasının bulunduğu bu mobilyaların değerini biçmek, bugün çok güç olsa gerek...

Jack London

DENİZ KURDU

Jack London

Jack London, 1876'da Amerika Birleşik Devletleri'nde, San Francisco'da doğdu. Ailesi yoksuldu; bu yüzden ancak ortaokulu bitirebildi. Gazete satıcılığı, balıkçılık, tayfalık, çamaşırcılık, altın arayıcılığı gibi çeşitli işlerde çalıştı. Mançurya'da bir gazete adına savaş muhabirliği yaptı. Daha sonra liseyi bitirdi.

Liseden sonra meslek olarak yazarlığı seçti London. İlk öyküsü, "Yoldaki Adama", 1898'de yayımlandı. 1900 yılında da ilk kitabı, "Kurt Kanı" çıktı. Üç yıl içinde, 100'ün üstünde öykü, şiir, deneme yayımladı. 1903'de "Vahşetin Çağrısı" adlı ilk romanını bastırdı. Bu romanıyla büyük üne kavuştu. Daha sonra, başka romanlarla ününü pekiştirdi. 1916'da Santa Rosa yakınlarında öldü.

Belli başlı romanları şunlardır: Deniz Kurdu, Uçurum İnsanları, Güçlünün Gücü, Beyaz Diş, Martin Eden, Ay Vadisi, John Barleycorn, Demir Ökçe.

SERÜVENLERİMİN İLK NEDENİ DOSTUM CHARLEY FURUSETH OLMUŞTUR. CHARLEY'İN YÜZÜNDEN YAŞAMIMIN EN KORKUNÇ ANINI YAŞADIM...
AAHH!..
BU YALNIZCA İŞİN BAŞLANGICIYDI...
BİRKAÇ SAAT SONRA KURTULDUĞUMDA...
HAYDI!.. KALDIRIN SUNU..
SERÜVENİMİN YENİ YENİ BAŞLAMAKTA OLDUĞUNU ANLAMIŞTIM...
BİR BU EKSİKTİ!.. HEMEN İYİLEŞTİRİN ŞUNU.. YOKSA DENİZE FIRLATIN...
AKLIM KARIŞMIŞTI... YARI BİLİNÇSİZDİM...
BİR ŞEY YİTİRMİŞ OLMAYIZ, KAPTAN!.. UFAKLIKTA İŞ KALMADI!..
ANILAR TAZELENDİ...
"DOSTUM, UMARIM YENİ EVİMDE ARARSIN BENİ.. SAN FRANCİSCO'DAN KALKIP KÖRFEZE GİDEN "MARTİNEZ" GEMİSİNE BİN.. SADIK DOSTUN CHARLEY FURUSETH...
GİDİP GÖRECEKMİSİN ONU, HUMP?
ÇOK KALMAZSIN DEĞİL Mİ?..

SEVGİLİ KIZKARDEŞLERİM.. KISA BİR YOLCULUK BU.. CHARLEY, SAN FRANCİSCO KÖRFEZİNİN ÖBÜR UCUNDA YAŞIYOR.. İKİ GÜN İÇİNDE DÖNERİM, SÖZ..

"MARTİNEZ„E BİNDİM VE RIHTIMDAN AYRILDIKTAN KISA BİR SÜRE SONRA KAZAYA UĞRADIK..
DİKKAT!.. BİR GEMİ YAKLAŞIYOR GALİBA.. SİSTEN BİRŞEY GÖREMİYORUM.

DİKKAT!..
TIRAK!

KAPTAN, KENDİNE GELDİ BU!.. NE YAPACAĞIZ ŞİMDİ?..
MUÇOMUZ EKSİKTİ!.. TAMAM, "HAYALET„TE KALDIĞI SÜRECE MUÇO OLACAK..

KAPTANIN BU ACAYİP DAVRANIŞI KARŞISINDA DİRETMEYE ÇALIŞTIM, AMA...
BURADA BENİM SÖZÜM GEÇER ARKADAŞ.. YOKSA DENİZİN DİBİNİ BOYLARSIN...
BENİ BURADA TUTAMAZSINIZ.. SAN FRANCİSCO'YA GİTMELİYİM.. BÖYLE BİR YASA YOK!..

SAN FRANCİSCO.. SENİ KURTARDIĞIMIZDA O KENTTEN EPEY UZAKLARDAYDIN.. BİZİMLE GELECEKSİN.. SEÇME HAKKIN YOK UFAKLIK..

YARIM SAAT SONRA, AHÇININ BAYAT YEMEĞİNİ MİDEME İNDİRİP...
KAPTANI DUYDUN, OĞUL.. ADIM MUGRİDGE.. GEMİNİN AHÇISI VE LARSEN'İN EN İYİ ARKADAŞIYIM..
KAPTAN MI? KAPTANIN ADI NE?

KAPTANIN ADI KURT LARSEN.. GEMİNİN DE "HAYALET„... AYIBALIĞI AVLARIZ, JAPONYA KIYILARINDA.. ŞİMDİ BURAYI İYİCE PARLATACAKSIN.. YOKSA BENDEN YEMEK BEKLEME...

GÜN BOYUNCA KAPTANLA GÖRÜŞMEYE ÇALIŞTIM AMA...
GÜVERTEYE ÇIKMAYA KALKARSAN, UFAKLIK, BOĞARIM SENİ... THOMAS MUGRIDGE DERLER BANA ÇÜNKÜ...
TANRIM!.. NEREYE DÜŞTÜM BEN? YA KIZKARDEŞLERİM?.. "MARTINEZ"DEN KİMSE KURTULAMADI GALİBA.. BENİ ÖLDÜ BİLECEKLER!..
YEMEK SERVİSİNİ BANA YAPTIRDILAR...
ANLAT MUÇO.. NE İŞ YAPARSIN?
ÖĞRETMENİM KAPTAN.. SAN FRANCİSCO'DA ÖĞRETMEN...
HA, HA, HA!.. ÖĞRETMEN..
HA, HA! NE DERSİNİZ BUNA ÇOCUKLAR?
ÖĞRETMEN HA? KÜLTÜR, FELSEFE, KİBARLIK.. BUNLARDAN HİÇ BİRİ İŞİNE YARAMAZ, UFAKLIK...
ADIM HUMPHREY VAN WEYDEN, BAYIM...
UMUTSUZDUM.. KURT LARSEN VE ADAMLARIYLA ANLAŞABİLMEM OLANAKSIZDI... BUNU İYİCE ANLAMIŞTIM...
İLK FIRSATTA KAÇMALIYIM... AMA NASIL?
HEY, MUÇO!.. ADIM LOUİS... DÜMENCİYİM... YAKLAŞ...
SANA BİRŞEY SÖYLEYEYİM Mİ? BURAYA DÜŞECEĞİNE, OKYANUSTA BOĞULSAYDIN, DAHA İYİYDİ.. GEMİ DEĞİL, YÜZEN BİR CEHENNEM BU..
KAPTANDAN VE AHÇI MUGRİDGE'DEN SAKIN.. İKİSİ DE YILAN.. SÖZLERİMİ UNUTMA...
SAĞOLUN BAY LOUİS!..

"HAYALET,,TE İLK HAFTAM BÖYLE GEÇTİ...
DAHA ÇABUK!.. KAHROLASI!..
KORKUNÇ, SONU GELMEYEN YEDİ GÜN GEÇMİŞTİ VE DAHA NİCE GÜNLER BÖYLE GEÇECEKTİ... KİM BİLİR NE ZAMANA KADAR..
DAHA ÇABUK!..
DAHA ÇABUK.. HADİ AT SU ÇÖPLERİ!..
RÜZGARIN ESTİĞİ YÖNE DİKKAT ETMEMİŞTİM...
KAHROLASI, MUCO SENİ BEN...
...DERİNİ YÜZECEĞİM, PİS VELET!..
AAH!
İSTERSENİZ BU İŞİ BANA BIRAKIN, KAPTAN...
NE DERSİN, ÖLDÜREYİM Mİ?

ÇEKİL!.. BİR MUÇO GEREKLİ BİZE...
BÖYLECE, SAYISIZ AŞAĞILAMALAR VE TATSIZ OLAYLARLA GÜNLER GEÇTİ.. TEK DOSTUM LOUİS İDİ... BİR GÜN...
JOHNSON BU OĞUL.. ONA GÜVENEBİLİRSİN...
SEVİNDİM, JOHNSON..
ONA DİKKAT ET MUÇO... EN KÖTÜSÜ ODUR...
GÜNÜN BİRİNDE İKİNCİ KAPTAN KALP DURMASINDAN ÖLDÜ VE CENAZE İÇİN HEPİMİZ TOPLANDIK...
VE TANRI GÜNAHLARINI BAĞIŞLASIN, AMİN...
ŞAŞIRTICI BİR DAVRANIŞLA KAPTAN BENİ YANINA ÇAĞIRDI.. YAŞAM VE ÖLÜM KONUSUNDA İLKEL BİR FELSEFE YAPTI...
KADERİMİZ BU MUÇO.. DÖRT GÜNLÜK BİR YAŞAM VE MEZAR OLARAK ENGİN BİR DENİZ.. SENCE DEĞER Mİ?
BENCE, O DÖRT GÜNE VERDİĞİNİZ DEĞERE BAĞLI, KAPTAN...
VAY CANINA, MUÇO!.. SENİNLE ÇENE ÇALMAK HOŞUMA GİTMEYE BAŞLADI!..
BUNA SEVİNDİM..
ZAMANLA BU KONUŞMALARIMIZ BİR ALIŞKANLIK OLDU... NEREDEN BİLEBİLİRDİM Kİ BU YÜZDEN...
KAHROLASI MUÇO!.. KAPTANIN GÜVENİNİ KAZANIYOR!..
5

EVET, KAPTAN... AMA BİZ HİÇBİR ZAMAN ANLAŞAMAYACAĞIZ.. ÇÜNKÜ İNSANLIK DUYGULARINDAN YOKSUNSUNUZ
CANINA OKUDUĞUMUN

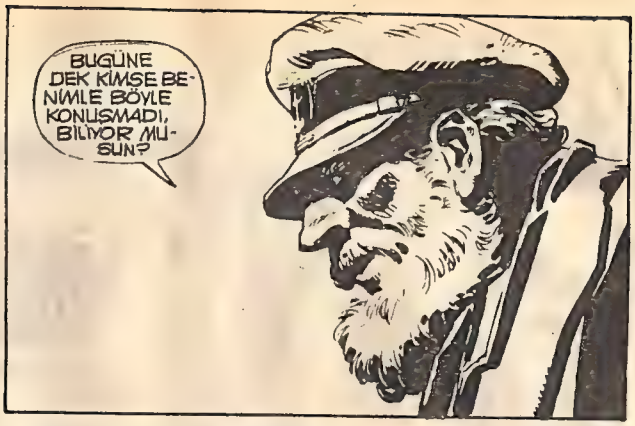
BUGÜNE DEK KİMSE BENİMLE BÖYLE KONUŞMADI, BİLİYOR MUSUN?

LARSEN'İ ŞAŞIRTAN DA DÜŞÜNCELERİMİ SAVUNMAKTA GÖSTERMİŞ OLDUĞUM GÖZÜPEKLİLİK OLDU...
HAYIR, DUR!.. ARTIK BENİMLE YEMEK YİYECEKSİN, MUÇO..
ARTIK İZİN VERİRSENİZ MUTFAKTAKİ İŞİME DÖNECEĞİM, KAPTAN...

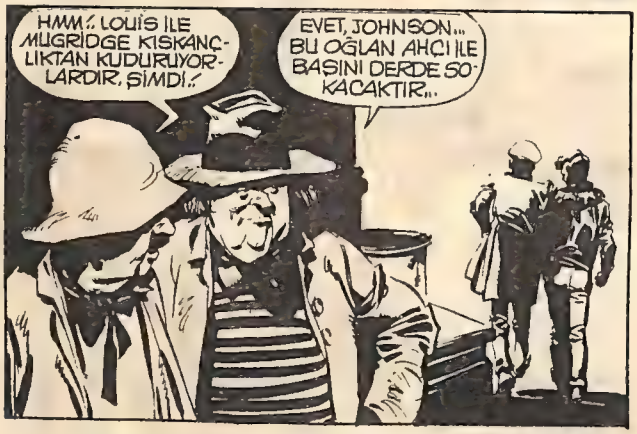
HMM!.. LOUİS İLE MUGRİDGE KISKANÇLIKTAN KUDURUYORLARDIR, ŞİMDİ!..
EVET, JOHNSON... BU OĞLAN AHÇI İLE BAŞINI DERDE SOKACAKTIR..

KUŞKUSUZ, DOSTLARIM YANILMIYORLARDI... ÇÜNKÜ O GECE..
UFAKLIĞIN İŞİNİ BİTİRMELİYİM...

YARIN GÖRÜŞÜRÜZ, KAPTAN!..
İYİ UYKULAR, OĞUL!..

HEY, HUMP, BEKLE!.. AL ŞUNU.. SANIRIM GEREKECEK..
SAĞOL, LOUİS...

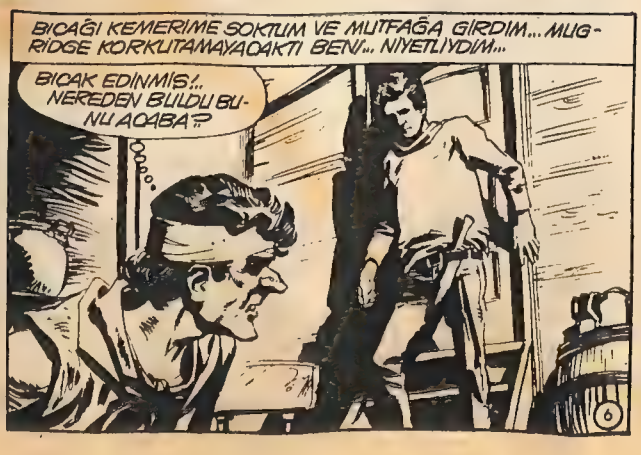
BIÇAĞI KEMERİME SOKTUM VE MUTFAĞA GİRDİM... MUGRİDGE KORKUTAMAYACAKTI BENİ... NİYETLİYDİM...
BIÇAK EDİNMİŞ!.. NEREDEN BULDU BUNU ACABA?
6

HEY, ARKADAŞLAR..EĞLENCE VAR..MUGRIDGE MUÇONUN DERİSİNİ YÜZECEK!..
BUNU KAÇIRMAM, DOSTLAR!..
EVET, SEYREDELİM...
MUGRIDGE'İN NE BİÇİM İNSAN OLDUĞUNU O AN ANLADIM.. BIÇAKLA KENDİMİ SAVUNMAYA HAZIR OLDUĞUMU GÖRÜNCE...
GALİBA SANA KARŞI BİRAZ HAKSIZ DAVRANDIM MUÇO..BİZ DOSTUZ DEĞİL Mİ?
KORKAK!.. BİZİM AHÇI FAREDEN BETER!..
DÖVÜŞMEDİ, KAHROLASI!..
O GÜNDEN SONRA, KAPTANIN BANA KARŞI DAVRANIŞLARINA UYAN MUGRIDGE'İN HAREKETLERİ TÜMÜ İLE DEĞİŞTİ...
VER BU TENCEREYİ, BEN KALDIRIRIM..
NE SAÇMALIYORSUN, SEN... HADİ GÜVERTEYE ÇIK..KAPTAN SENİNLE ÇENE ÇALMAK İSTİYOR...
DAHA SONRA, YAĞMURLUKLAR DAĞITILDIĞINDA...
YAKINDA JAPON DENİZİNE GİRECEĞİZ VE AV BAŞLAYACAK...
BU YAĞMURLUKLAR İĞRENÇ!.. YAĞMURA BİLE DAYANAMAZ ARKADAŞLAR!..
ÇILDIRDIN MI JOHNSON?.. KURT LARSEN SENİ DUYARSA...
KAHROLASI JOHNSON!.. SENİ KÜSTAH.. BİR DAHA SÖYLESENE..
SÖYLERİM KAPTAN.. BU YAĞMURLUKLAR İĞRENÇ DEDİM...
7

ASAĞILIK HERİF!
HAK ETTİĞİ DERSİ VERSENE ŞUNA, KAPTAN NE BEKLİYORSUN?
BEN DE BUNU YAPACAĞIM, JOHANSEN...
ŞİMDİ CEZANI ÇEKECEKSİN, SERSE...
ÇEKİL, KAHROLASI HERİF!..
AH!..
DÜŞERKEN JOHANSEN BAŞINI BİR DEMİRE ÇARPTI...
ÖLDÜ!
8

TANRIM!.. JOHNSON NE OLACAK ŞİMDİ?
DENİZDE KAN DÖKÜLMESİ OLAĞANDIR.. HUMP.. NE DE OLSA KENDİNİ SAVUNDU.. GERÇİ ŞANSSIZ BİR OLAY AMA...
LARSEN, HİÇ ALDIRIŞ ETMEDEN GEREKLİ EMİRLERİ VERDİ...
PUT GİBİ DURMAYIN GERSEMLER!.. BİR TAHTA, BİR KEFEN ÇEKİP DENİZE ATIN!..
TÜM SUÇ LARSEN'İN... BURADA NE OLUYORSA ONUN YÜZÜNDEN OLUYOR!..
KAPAT ÇENENİ, LEACH!.. İŞİ BÜYÜTMEK Mİ İSTİYORSUN??
HAYALET GEMİSİNDE İKİNCİ ÖLÜNÜN DE CENAZESİ YAPILDI...
BU KAPTANA BİR DERS VERMELİ!..
VE TANRI SONSUZA DEK ONU KORUSUN AMİN...
ANT İÇERİM, ONA HAK ETTİĞİ DERSİ VERECEĞİM...
KENDİNE GEL, LEACH!..
LARSEN'İN JOHNSON'LA YENİDEN ÇATIŞMASINI MI İSTİYORSUN.. DELİRDİN Mİ??
BIRAK BENİ!.. İŞİMİ BİLİRİM BEN..
LOUİS'İN ÇABALARI BOŞA GİTTİ VE O GECE...
9

CANINA OKUDUĞUM... NE OLUYOR-SUN?!
BIRAK!.. KIMSIN?! AHH!
NE ZAMAN-DIR KÖPEKBA-LIKLARINA YEM OLMAYI HAK ET-MİSTİN!
AMA BIRKAÇ DAKIKA SONRA ORADAN GEÇTİĞİMDE...
NEE?
HAYDİ!.. APTAL APTAL BAKMA.. UZAT-SANA ELİNİ!..
KAPTAN!..
BENİMLE GEL!.. YA BANA ARKADAN SALDIRANI BULA-CAĞIM YA DA BU GEMİYİ OKYANUSUN DİBİNE YOL-LAYACAĞIM...
TAYFALARIN UYUDUĞU ALT GÜVERTEYE İNDİK...
AYAĞA KALKIN KAL-LEŞ SER-SERİLER, AYAĞA!..
LEACH'IN KIŞKIRTTI-Ğİ TAYFALAR YATAK-LARINDAN FIRLA-YINCA...
KAHRO-LASI!..

ORTALIK BİRDENBİRE KARIŞTI...

AH!..

YETER!.. HADİ, GELİN KAPTAN.. ÖLDÜRECEKLER SENİ!..

BÜYÜK GÜÇLÜKLERLE ONU GÜVERTEYE KADAR SÜRÜKLEDİM...

... SONRA ODASINA...

CANLARINA OKUDUĞUM "AV MEVSİMİ" YAKIN OLMASAYDI, GEMİYİ DE TOPUNU DA BATIRIRDIM, HUMP.. YEMİN EDİYORUM, OĞUL...

"HUMP, DEMİŞTİ, BİR DOST GİBİ... SONRA...

ANLIYORUM, KAPTAN.. AMA RAHAT DURMAZSANIZ YARANIZA BAKAMAYACAĞIM...

BAK, OĞUL.. YARINDAN TEZİ YOK İKİNCİ KAPTANIM OLACAKSIN...

ÇOK, ÇOK İNCESİN KAPTAN.. AMA BEN GEMİLERDEN ANLAMAM!..

ÖYLEYSE ÖĞRETİRİM.. KAHROLASI DENİZ!.. JOHANSEN'İN ÖLÜMÜNDEN SONRA BANA BİR YARDIMCI GEREKİYOR.. O DA SEN OLACAKSIN, HUMP..

11

VE BÖYLECE YENİ VE ACAYİP GÖREVİME ATANMIŞ OLDUM.. AMA HEMEN BELİRTMELİYİM Kİ, JOHNSON, LEACH VE LOUİS'İN YARDIMLARIYLA...
ONA KARŞI GELEN OLURSA ÖLDÜRÜRÜM...
DUYDUNUZ DEĞİL Mİ?
İKİNCİ KAPTANA KARŞI PARMAĞINI OYNATANIN VAY HALİNE!..
ÇABUCAK MESLEĞİMİ ÖĞRENEBİLDİM...
ANLADIN MI? MANEVRAYI BU BİÇİMDE YAPACAKSIN...
AYIBALIKLARI! İLERDE BİR SÜRÜ VAR!
HERKES SANDALLARA! ÇABUK! CANINIZA OKUDUĞUM...
HUMP! SEN BEŞ KİŞİ İLE BİRLİKTE BİZ DÖNÜNCEYE DEK GEMİDE KALACAKSIN... HERKES YERİNİ ALSIN. ÇABUK!
BİRKAÇ DAKİKA SONRA UZAKLAŞAN BALIKÇI SANDALLARINA BAKIYORDUM...
DEMEK Kİ JAPON KIYILARINA YAKINIZ! ÖYLE ANLAŞILIYOR!
ACABA BU KAHROLASI GEMİDEN NE ZAMAN KAÇABİLİP ÖZGÜRLÜĞÜME KAVUŞABİLECEĞİM?
GELECEĞİN GİZLEDİĞİ OLAYLARDAN TÜMÜYLE HABERSİZDİM...
BAKIN, BAY WEYDEN! FIRTINA YAKLAŞIYOR, KALİBİMİ BAŞARIM...
12

ÜÇ ERKEKLE BİR KADIN.. KAZADAN KURTULMUŞLAR. KUŞKUSUZ!
KAPTAN LARSEN YANILMAMIŞTI.. ÇÜNKÜ GEMİYE ÇIKTIKTAN SONRA...
SAN FRANSİSCO'DAN YOKOHAMA'YA GİDEN "TOKYO KENTİ" GEMİSİNİN TAYFALARIYIZ.. GEMİ FIRTINADA BATTI /..
BU BAYAN DA AMERİKALI YAZAR MAUD BREWSTER.. KURTULAN TEK YOLCU, KAPTAN /..
MAUD BREWSTER.. ÜNLÜ BOSTONLU YAZAR /..
KÖTÜ BİR ANDA "HAYALET"E SIĞINDINIZ.. AV MEVSİMİ BİTİNCEYE KADAR ÜÇÜNÜZ DE GEMİDE ÇALIŞMAK ZORUNDASINIZ...
ONLARI BUNA ZORLAYAMAZSIN, KAPTAN...
SUSUN, BAY VAN WEYDEN /. ZATEN DURUMUMUZ SIKIŞIK.. DUYGUSAL SAÇMALIKLARINIZLA UĞRAŞAMAM...
BUNLAR KAZADAN KURTULDULAR KONUKLARIMIZ SAYILIR...
BİR KEZ DAHA KURT LARSEN'İN AŞAĞILAMASINA BOYUN EĞMEK ZORUNDA KALDIM...
BİZİ SAVUNDUĞUNUZ İÇİN SAĞOLUN, BAYIM.. BELLİ Kİ BURAYA DÜŞMEK SANSSIZLIK...
EVET, ÖYLE DOSTUM.. BİLİYORUM..
MAUD BREWSTER'E GELİNCE, HEMEN KİŞİSEL BİR İSTEĞİMİ GERÇEKLEŞTİRMEK FIRSATINI BULDUM...
SİZİ KUTLAMAK İSTERİM, BAYAN BREWSTER.. YAPITLARINIZI İZLEYEN BİR OKURUM..
MEMNUN OLDUM!
17

ADIM HUMPHREY VAN WEYDEN SİZE YARDIMDA BULUNMAK GERÇEKTEN MUTLU EDER BENİ.. DURUMUNUZ OLDUKÇA ZOR
DOĞRUSU VAN WEYDEN, SİZ.. SİZ BURADAKİLERE HİÇ BENZEMİYORSUNUZ..

ONA SERÜVENİMİ ANLATTIM.. GÜNÜ GÜNÜNE... TATİLİNİ GEÇİRMEK İÇİN TOKYO'YA GİTMEKTE OLDUĞUNU ÖĞRENDİM...
YORUCU BİR ÇALIŞMA DÖNEMİNDEN SONRA DİNLENMEK İÇİN TOKYO'YU SEÇTİM.. NERDEN BİLİRDİM...
UMUTSUZLANMA, MAUD... JAPON KIYILARI BİR BUÇUK GÜN ÖTEDE..

HMM.! KENDİNİ BEĞENMİŞ AYDIN BİR KARI!.. BU YÜZDEN HEMEN ARKADAŞ OLDULAR!..

BANA GÜVENİN.. BEN DE AYNI DURUMDA BULUNUYORUM.. BU CEHENNEM AZABI GEMİDEN KURTULMAK İSTİYORUM...

ONLAR FARKINA VARMAMIŞTI.. OYSA, KURT LARSEN'İN KISKANÇLIĞI GÜNDEN GÜNE KABARIYORDU...
İKİSİ DE APTAL!..

BEN İSE MAUD'A TUTULMUŞTUM..
ÇOK GÜZEL VE AKILLI!..

O GÜNLERDE GEMİDE ÜZÜCÜ BİR OLAY OLDU...
CANINA OKUDUĞUM KÖROLASI AHÇI!.. GÜVERTE NEDEN BU KADAR PİS? CEZALANDIRMAK GEREK SENİ!..

ATIN DENİZE ŞUNU, İYİCE YIKANSIN!..
18

O GÜN BU SÖZLERİN ANLAMINI ANLADIM...
KAPTAN "YUKARI ÇEK,, EMRİNİ VERİNCEYE KADAR ONU ARDIMIZDA SÜRÜKLEYECEĞİZ...
İMDAAAT!/ KAPTAN, N'OLUR YETER!.. ACIYIN!/
BUNU YAPAMAZSIN, LARSEN.. BU SULAR, KÖPEKBALIKLARIYLA KAYNIYOR!/
NİTEKİM, DEDİKLERİM DOĞRU ÇIKTI..
İMDAAAT!/.. BAKIN!/..
KÖPEKBALIĞI!/ KAPTAN, EMİR VER ONU GEMİYE ÇEKSİNLER.. ÖLÜMÜNE GÖZ YUMAMAZSIN...
TAM O SIRADA TÜYLER ÜRPERTİCİ BİR ÇIĞLIK UFUĞA DOĞRU YANKILANDI..
¡AAAH!
VE LARSEN, ZAVALLIYI ÇEKMELERİ İÇİN EMİR VERDİĞİNDE..
TANRIM!/.. BİR BACAĞI YOK!/..
BUNA CİNAYET DERLER, LARSEN!/.. UNUTMA GÜNÜN BİRİNDE BUNUN HESABINI VERECEKSİN...
MAUD VE BEN, MUGRİDGE'İN KORKUNÇ YARASINI İYİLEŞTİRMEYE ÇALIŞTIK...
SİZLER, ÇOK İYİSİNİZ...
19

BU ARADA...
ÇOK YÜREKLİ BİR KADINSIN, MAUD...
YAVAŞ YAVAŞ BENİ ONA BAĞLAYAN DUYGUNUN DOSTLUKTAN ÖTEYE GİTTİĞİNİ ANLIYORDUM...
YÜREKLİ OLAN, SENSİN HUMP.. ACIMASIZ KAPTANA KAFA TUTTUĞUN İÇİN
ACABA ONA DUYGULARIMI AÇIKLASAM MI? BENİMLE EVLENMESİNİ ÇOK İSTERDİM...
BEN SENİN YERİNDE OLSAYDIM DAYANAMAZDIM BU KADARINA, BÜTÜN BU ÇEKTİKLERİNE...
BİRKAÇ GÜN DAHA GEÇTİ.. AYIBALIĞI AVI SÜRÜYORDU.. VE AÇILAN SANDALLAR HER AKŞAM "HAYALET,,E DÖNÜYORDU, SİSTEN ÇIKAN DENİZ CANAVARLARI GİBİ...
BİR SABAH GÖZCÜ, TAYFALAR ARASINDA PANİK YARATAN BİR HABER VERDİ BAĞIRARAK...
SANCAKTA BİR SAVAŞ GEMİSİ!..
KAHROLASI!.BİR JAPON YA DA RUS KIYI GÖZCÜSÜ!..
AYIBALIKLARINI YASAK BÖLGEDE AVLIYORUZ...
CANINA OKUDUĞUM!.. KÖR MÜSÜN, GÖZCÜ?? SAVAŞ GEMİSİ DEĞİL BU, APTAL!..
KARDEŞİMİN GÖNDERDİĞİ "MAKEDONYA,, BU!.. KAHROLASI BOZGUNCU! SÜRÜLERİ KAÇIRIP AVIMIZI BERBAT EDECEK
BANG BANG
"HAYALET,,İN SANDALLARI DENİZE AÇILMIŞTI BİLE.. VE BİRDEN...
KAHROLASI!..GEMİDEN ATEŞ EDİYORLAR!..
ÖLÜM LARSEN'İN GÖNDERDİĞİ "MAKEDONYA,, BU!.. YANDIK!..
20

CANINA OKUDUĞUM!.. ADAMLARIMI ÖLDÜRECEK BU..AVIMIZDAN OLACAĞIZ!..
HEMEN "HAYALET,,İN SANDALLARINDA BULUNANLAR ATEŞ AÇMAYA BAŞLADILAR...
VURUN ŞUNLARI!..
BANG BANG
"MAKEDONYA,,YA KARŞI...
¡BANG!
DURUM BİR SÜRE ÖYLESİNE TERS DÖNDÜ Kİ...
ŞEN BİR KATİLSİN, ÖLÜM LARSEN!..
ALTI KİŞİ KALDI KAPTAN!..AMA ONLARDA KAYIP VERDİLER..
OLAĞAN CENAZE TÖRENİNİ DÜZENLEMEYE VAKİT BULAMADIK, ÇÜNKÜ...
DİKKAT, KAPTAN!.. "MAKEDONYA,, ÜSTÜMÜZE GELİYOR!..
VAY CANINA OKUDUĞUM!.. AVI BERBAT ETTİ, ADAMLARIMI ÖLDÜRDÜ, YETMİYORMUŞ GİBİ ŞİMDİ DE GEMİME Mİ SALDIRACAK?
ÇABUK, BÜTÜN YELKENLERİ AÇIN!.. SİSTEN YARARLANIP CANIMIZA OKUMAK İSTİYOR.. NİYETİ BU!..
21

SANSIMIZ VARDI.. SİS GİTGİDE ARTARAK ÇEVREMİZİ SARDI..
GÖRDÜN MÜ HUMP? SONUNDA EKTİK ONLARI
EVET, KAPTAN!.. ESSİZ BİR MANEVRA İDİ!..
KAHROLASI ZÜPPE!.. BU BUZHANE ÇİÇEĞİ GEMİYE ÇIKAR ÇIKMAZ FELEĞİNİ ŞAŞIRDI!..
KURT LARSEN'İN KARANLIK BEYNİNDE KARIŞIK DÜŞÜNCELER ÇARPIŞTI!...
ASLINDA KABUL ETMELİYİM Kİ KIZ GÜZEL!.. HMM!.. EVET, GERÇEKTEN GÜZEL!..
VE O GECE, ETKİSİNDE KALIP, CİDDİ BİR YANLIŞLIK YAPTI!...
BENİ HUMP SANDIN, ÖYLE Mİ? AMA BENİM İSTE! ŞAŞIRDIN MI GÜZELİM?
BAĞIŞLA, AMA BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR.. KAPTAN LARSEN SENİNLE EVLENMEYE HER ZAMAN HAZIR..
BIRAKIN, BIRAKIN BENİ!.. ŞARHOŞSUNUZ, SİZ!..
DUYDUN YA KAPTAN... BIRAK ONU!
NEE?
HUMP!..
ÇEKİL, MUÇO!.. İSTEDİĞİYLE KONUŞMAKTA ÖZGÜR O!..
LARSEN!.. BIRAK ONU DEDİM!..
RAHAT BIRAK REZİL!..
AH!..
22

PARÇALA-
YACAĞIM SE-
Nİ, MUÇO!
BU CEHEN-
NEMDEN HEMEN
KAÇALIM, MAUD,,
HEMEN ŞİMDİ,,
HERKES UYUYORDU, DURUM-
DAN YARARLANIP KAÇMAYA
ÇALIŞTIK...
BİRKAÇ DAKİKA SONRA..
JAPON KIYILARINA ÇOK
YAKINIZ, MAUD,, SAFAKTA
ORAYA VARMIŞ
OLURUZ...
BİR VARABİL-
SEK, HUMP!..
KENDİMİZİ KOCA OKYANUSUN ORTASINDA BULDUK,,
GÖNLÜMÜZDE TİTREYEN BİR UMUTLA...
İŞTE, MAUD,, JAPONYA
ORADA!, ARTIK KORKUNÇ
TUTUKLULUĞUMUZ SONA
ERDİ, ARKADAŞ...
23

AMA SABAHIN İLK SAATLERİNDE, O DENİZLERDE OLAĞAN FIRTINALARDAN BİRİ KOPTU...

SIKI TUTUN MAUD. BUNDAN DA KURTULACAĞIZ...

FIRTINA BİRDEN YATIŞINCA UMUTLARIMIZ DA ARTTI...

SAATLERDEN BERİ DENİZDEYİZ, HUMP... AMA KIYI GÖRÜLMÜYOR!.

BİLİYORUM, MAUD..

GALİBA TERS YÖNDEYİZ.. BENCE JAPONYA'DAN UZAKLAŞIP BERİNG DENİZİNE DOĞRU YOL ALIYORUZ..

ZAMAN KAVRAMINI YİTİRMİŞTİK.. YİYECEKLERİMİZ TÜKENMİŞTİ...

TANRIM!. DAHA KAÇ GÜN DAYANABİLECEĞİZ

SONUNDA, BİR SABAH...

HEY, MAUD... SURAYA BAK!. KARA GÖRÜNDÜ!

EVET, HUMP!.. TANRIYA ŞÜKÜRLER..

NERESİ OLABİLİR, BU?. GÜNLERDEN BERİ YÖNÜMÜZÜ BİLMEDEN GİTTİK!..

KARAYA AYAK BASTIĞIMIZDA...

BELKİ O TEPELERE ÇIKARSAK BULUNDUĞUMUZ YERİ TESBİT EDEBİLİRİZ...

AMA TÜM UMUTLARIMIZ YIKILDI...

ISSIZ BİR ADA MAUD!.. OKYANUSUN ORTASINDA YİTMİŞ BİR ADA!..

HİÇ SANSIMIZ KALMADI, MAUD!..
O CEHENNEM GEMİSİNDEN KURTULABİLDİK YA, HUMP.. AZ ŞEY Mİ BU? ÜSTELİK YAŞIYORUZ...

GÜNLER GEÇİYORDU.. MAUD'UN GÖSTERDİĞİ YAKINLIĞA RAĞMEN, BÜTÜN UMUTLARIMI YİTİRMİŞTİM...
KUŞKUM YOK, ISSIZ BİR ADA BU! MAHVOLDUK..

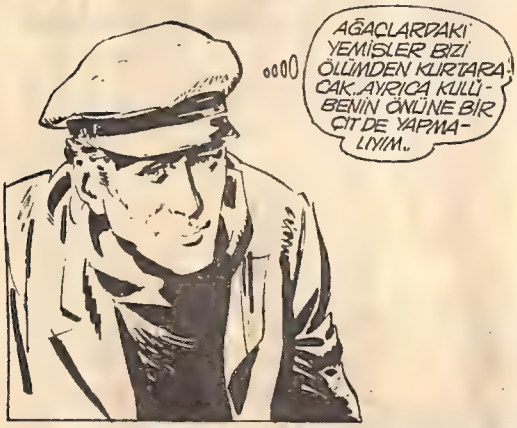
AĞAÇLARDAKİ YEMİŞLER BİZİ ÖLÜMDEN KURTARACAK. AYRICA KULÜBENİN ÖNÜNE BİR ÇİT DE YAPMALIYIM..

MAUD, ISSIZ ADADAKİ KOŞULLARA GÜÇLÜKLE UYABİLİYORDU...
ZAVALLI KIZ!.. ONUN GİBİ BİRİNİN BURADA NE İŞİ VAR?..

AMA GÜNÜN BİRİNDE..
ÖĞLEYE DOĞRU DÖNERİM.. TAZE ET BULMAMIZ GEREKLİ.. KIYIDA AYIBALIKLARI KAYNIYOR!..

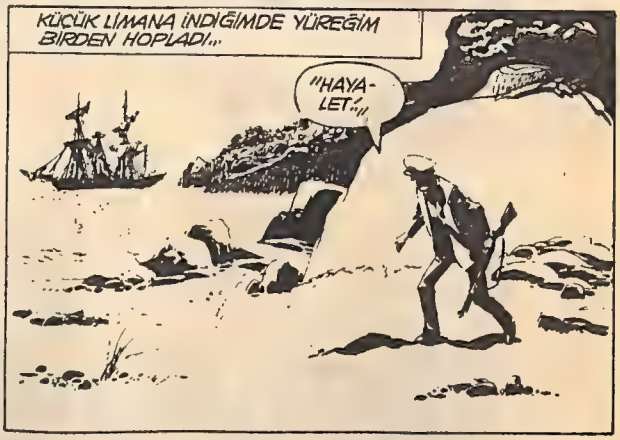
KÜÇÜK LİMANA İNDİĞİMDE YÜREĞİM BİRDEN HOPLADI...
"HAYALET!.."

MAUD!.. MAUD! GELDİLER!..

MAUD, HER ZAMAN Kİ GİBİ SERİNKANLIYDI...
YELKENLERİ Mİ İNDİRDİLER DERSİN? HUMP, BENCE GEMİYE ÇIKMAMIZ GEREKECEK..
25

MAUD'A YALVARIP ONU KULÜBEDE BIRAKTIM VE...
... GÜVERTEYE AYAK BASTIM...
FICILAR BOŞ!.. YELKENLER İNMİŞ, KİMSELER YOK!..
KAMARAYA İNDİM...
BOŞ!.. NELER OLDU ACABA?
HER ZAMAN MERAKLI VE KÜSTAHSIN, MUÇO!..
DİKKAT ET, LARSEN.. YAKLAŞIRSAN VURURUM...
NE? HAYIR, HUMP... SEN KENDİNİ SAVUNAMAYAN BİR İNSANA KÖTÜLÜK EDEMEZSİN.. SİLAHSIZIM BEN!
SONUNDA ÖLÜM LARSEN SALDIRDI BİZE!.. TÜM ADAMLARIMI TUTSAK ETTİ VE BENİ BIRAKTI.. TIPKI BİR FARE GİBİ.. CANINA OKUDUĞUM, PAHALIYA ÖDETECEK BANA, HUMP..
AH, BU BASIM!..
NEN VAR LARSEN, YARALI MISIN?
İÇGÜDÜYLE YAKLAŞTIM, ONA YARDIM ETMEK İÇİN...
O KORKUNÇ BAŞAĞRILARI... YANIMA GEL...
GÜVERTEYE ÇIKALIM.. SANA YARDIM EDEYİM...
26

TER İÇİNDE OLDUĞUNU FARKETTİM.. KUŞKUSUZ BU CİDDİ BİR HASTALIĞIN BELİRTİLERİYDİ...
BENİ YERE YATIR, HUMP.. KORKUNÇ BUNALIMLARDAN BİRİ BU...N'OLUR...

GEL, LARSEN.. YASLAN BANA.. HER ŞEYE RAĞMEN, GÖREVİM BU...

İÇİNDEKİ KÖTÜLÜĞÜ NASIL BİLECİLİRDİM Kİ,..
NASILSIN, KAPTAN? İYİLEŞTİN Mİ?

EVET, HUMP, EVET.. NERDESİN, OĞUL?
TANRIM!. KÖR BU!..
Oooo.

Oooo
BAŞ AĞRILARININ NEDENİ GÖZ SİNİRLERİNİ DE ZEDELEMİŞ OLMALI...

BU ARA, BELLİ ETMEDEN ELİNİ UZATTI.. BIÇAĞINA SARILDI... GÖREMEMİŞTİM BIÇAĞI OLDUĞUNU...

GEBER, SERSERİ!. SON ÖLDÜRDÜĞÜM İNSAN SEN OLACAKSIN...

TAM O ANDA...
27

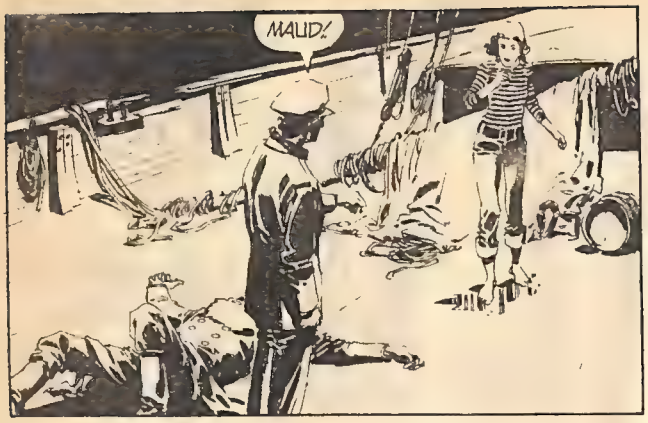
MAUD!

İYİ Kİ ARDINDAN GELDİM... BAŞINA FIRLATTIĞIM O KOVA OLMASAYDI SENİ KAYBEDEBİLİRDİM, HUMP..

LARSEN'E YAKLAŞTIM...
ÖLDÜ!..
TANRIM!..

HAYIR, SUÇ SENDE DEĞİL, MAUD... ONU BULDUĞUMDA ÇOK HASTAYDI.. KORKUNÇ BİR HASTALIK ÖLDÜRDÜ ONU.. SEN İSE HAYATIMI KURTARDIN...

O AN FARKINA VARDIM.. İLK KEZ ELİNİ TUTMUŞTUM.. DAYANAMADIM, KALBİMİ AÇTIM ONA
MAUD!.. BUNCA SERÜVENİMDE YANIMDAN AYRILMAYAN GÜZEL ARKADAŞIM.. BEN.. BEN GALİBA SANA AŞIK OLDUM, MAUD.

TÜM DUYGULARIMI AÇIKLADIM ONA.. SANKİ BULUTLARDA UÇUYOR GİBİYDİM... O İSE
BEN DE HUMP, BEN DE!

BİLİYOR MUSUN, HUMP.. ARTIK KARŞIMIZA ÇIKAN TEHLİKELERE ALDIRMIYORUM BİLE!

BENİM İÇİN DE ÖYLE, MAUD.. OYSA ADADAN AYRILMALIYIZ...
28

O GÜN LARSEN'İN CESEDİNİ DE GÖMDÜK...

TANRI ONU BAĞIŞLASIN!..

NE OLUYOR, HUMP?

GEMİ, MAUD!.. "HAYALET"!..

ONARIP ONUNLA DENİZE AÇILMAYI DENESEK?

HUMP, SAÇMALAMA!.. YALNIZ BAŞINA BİR GEMİYİ NASIL YÖNETEBİLİRSİN?. HEM DENİZE AÇILABİLECEK DURUMA SOKABİLİR MİSİN ONU?

O ANDAN SONRA MAUD'LA BEN BİR TEK AMAÇ İÇİN YAŞADIK...

BAŞARACAĞIZ MAUD.. BAŞARACAĞIZ...

DİREĞİ DE ESKİSİ GİBİ DİKECEĞİZ, MAUD.. SONRA UYGAR DÜNYAYA DOĞRU DENİZE AÇILACAĞIZ...

MUTLULUĞA DOĞRU, KADERİMİZE DOĞRU, HUMP..

AMACIMIZA ULAŞINCAYA KADAR KAÇ GÜN, KAÇ GECE GEÇTİ? ARTIK BUNUN NE ÖNEMİ VAR?

BAK, MAUD.. İYİ BAK! TÜM KARANLIK GEÇMİŞİNE RAĞMEN BU GEMİ BİZİ BURADAN UZAKLARA GÖTÜRECEK.

BOL BOL AYIBALIĞI ETİ TOPLAYIP UNUTULMAZ BİR GÜNÜN SAFAĞINDA...

ÖZGÜRLÜĞE DOĞRU, MAUD...

TANRI SENİ DUYSUN, SEVGİLİM...

YAŞADIĞIM GÜNLERİN ANILARI CANLANIYORDU İÇİMDE...
DÜŞÜNSENE, SAN FRANCİSCO'YA VARIP EVLENECEĞİZ, MAUD.. TANRIM!. YA ZAVALLI KIZKARDEŞLERİM? ÖLDÜM DİYE NASIL DA AĞLAYIP DURMUŞLARDIR...

BAŞIMDAN GEÇENLER YAŞAMIN BİRÇOK GERÇEKLERİNİ ÖĞRETMİŞTİ VE BU ARADA MAUD BREWSTER'I TANIMIŞTIM...

DENİZDE UZUN VE SIKICI GÜNLER GEÇİRDİK...
YÖNÜMÜZ DOĞRU MU GERÇEKTEN, HUMP?
HİÇ KUŞKUN OLMASIN, MAUD.. SAĞLAM PUSULALARIMIZ VE HARİKA SEYİR ARAÇLARIMIZ VAR!..

VE BİR GECE KARANLIK BASMADAN...
BAK!. ORAYA, BAK, MAUD!..

AYNI ANDA ATTIĞIMIZ ÇIĞLIK, ORTALIĞI TİTRETTİ...
KURTULDUK!

BİR AMERİKAN KARAKOL GEMİSİ!. GÖRDÜ BİZİ, MAUD! GÖRDÜ BİZİ!. BİZE DOĞRU GELİYOR!..

UZAYIP GİDEN, UFKUN EN UZAK NOKTASINA KADAR ULAŞAN BİR ÇIĞLIKTI BU...
KURTULDUK? HUMP!. KURTULDUK!
Son
30

DAĞARCIK Hangisi doğru?

CEVAPLAR 64. SAYFADA

1. Her yanı iyice yanıp içine kadar ateş haline gelmiş kömür ya da odun parçası.
   (a) Çıra (b) Ocak
   (c) Kor (d) Kül

2. Boş durmayıp kendine daima iş bulan; müteşebbis.
   (a) İşgüzar (b) Girişken
   (c) Cömert (d) İşadamı

3. Yapılması, yerine getirilmesi insanlık duygusu, töre ya da yasa bakımından gerekli olan şey.
   (a) Ödev (b) Koşul
   (c) Bilim (d) Tutku

4. Deneye ya da usa vurmadan, doğrudan doğruya bir şeyi biliverme.
   (a) Falcılık (b) Bilinç
   (c) Usavurum (d) Sezgi

5. Sağlam, güçlü ve iyi gelişmiş.
   (a) Şişman (b) Gürbüz
   (c) Tombul (d) Kodaman

6. Aynı cinsten bir araya getirilmiş şeylerin bütünü.
   (a) Düzen (b) Toplam
   (c) Derme (d) Tür

7. Suçu bildirilen biri hakkında yapılan soruşturma ve araştırma; takibat.
   (a) Tutuklama (b) Kovuşturma
   (c) Yakalama (c) Üsteleme

8. Bir sorunun çözülmesinden alınan sonuç.
   (a) Çözüm (b) Toplam
   (b) Payda (d) Karekök

9. Köylerde halktan toplanacak para tutarını sağlamak için herkese biçilen pay.
   (a) Gider (b) İmece
   (c) Aşar (d) Salma

10. Bir işten doğabilecek zarar ya da ziyanı ödemek üzere bir tarafın öbürüne gösterdiği karşılık, ya da biri ötekinin şüphelerini dağıtmak için söylediği kuvvetli söz.
    (a) İnanca (b) Kanıt
    (c) Tasarı (d) Bildirim

11. Arzu edilen ya da hoşa giden bir şeyin olmasıyla duyulan heyecan.
    (a) Sevinç (b) Coşku
    (c) Hoşnut (d) Üzgü

12. Işığın parlak bir yere çarpıp geriye doğru yön değiştirerek kaynağını göstermesi.
    (a) Çarpım (b) İşaret
    (c) Kaynakça (d) Yansı

TEST

BOŞLUK

Aşağıdaki cümlede noktalarla belirtilmiş boşluğu (a), (b), (c) ile gösterilen sözcüklerden hangisiyle doldurmalıyız?

Çağımızın en hızlı giden . . . . . hiç kuşkusuz, uçaktır.

(a) yaratığı (b) taşıt aracı (c) taşıtı

3 YANLIŞ

Aşağıda üç kısa yazı sunuyoruz. Her birinde üç yanlış var. Neler olduklarını bakalım kolayca bulabilecek misiniz?

1

Osmanlı İmparatorluğu, 1910-1914 yılları arasındaki Birinci Dünya Savaşı'na katılmamış, tarafsız kalmış ve savaş sonrasında da bu tarafsızlığının yararlarını, görmüştür. Birinci Dünya Savaşı'na katılan ülkeler ikiye ayrılmışlardı. Almanya, Avusturya ve İtalya "Üçlü Bağlaşma"yı, Fransa, Rusya ve İngiltere de "Üçlü Uzlaşma"yı oluşturmuşlardı.Savaş başladıktan bir süre sonra, Amerika Birleşik Devletleri de "Üçlü Bağlaşma"ya katıldı.

2

Güneş sistemimizde dokuz gezegen vardır. Gezegenler, güneşin çevresinde dönen ve güneşten aldıkları ışınları yansıtan gök cisimleridir. Güneşin çevresinde dönerken izledikleri yola eksen denir. Güneşe en yakın gezegen Dünya'dır. Bu yüzden, dünyamız öteki gezegenlerin hepsinden sıcaktır. En soğuk gezegen ise Plüton'dur. Öteki yedi gezegen şunlardır: Dünyamıza en yakın gezegen olan Ay, Venüs, Mars, Jüpiter, Satürn, Uranüs, Neptün.

3

Amerika Birleşik Devletleri, Kuzey Amerika'nın yüzölçümü bakımından en büyük devletidir. Başkenti New York'tur. Endüstri bakımından dünyanın en gelişmiş ülkelerinden biridir. Çeşitli iklim kuşaklarına sahiptir. Doğusunda iklim serttir. Ortalarda da sert bir kara iklimi vardır. Batı kıyısında ise Akdeniz iklimi egemendir. Amerika Birleşik Devletleri'nin en büyük akarsuyu, Amazon'dur.

Kulaç atmayı öğrenirken, başlangıçta bir tahtayla çalışmak yararlı olacaktır.

YÜZME ÖĞRENİYORUZ

● *Kulaç atarken, kol hareketleri çok önemlidir. Hareketlerin düzenli olması gerekir. Kollarla ayakların hareketleri uyuşum içinde olmalıdır.*

Merhaba, sevgili okurlar. Bu hafta kulaçla yüzme öğrenmeye başlıyoruz. Daha sonra bütün yüzme biçimlerini göreceğiz.

Kulaçla yüzme öğrenmek için kullanacağımız gereçler çok basit. Kalınca bir tahta işimizi görür. Suyun üzerinde yüzükoyun yatıp tahtayı tutalım. Sonra ayaklarımızı çırpmaya başlayalım. Tahtanın yardımıyla suda yol alabiliriz. Yeterli beceriyi kazandıktan sonra tahtayı bırakabiliriz. Kollarımızın yardımıyla yüzebiliriz.

Kulaç atarken kol hareketleri çok önemlidir. Hareketlerin düzenli olması ve kolların ayaklarla uyuşması gerekir. Resimlerde de gördüğümüz gibi, kol hareketlerini çok iyi uygulamamız gerekiyor. Bir kolumuz su yüzüne çıktığı zaman, öbürü suda kalıyor. Bu işlem her keresinde aynı biçimde uygulanıyor.

Peki, suda nasıl nefes alacağız? Çok basit. Kulaç atmak için bir kolumuzu kaldırınca kafamız suya girer ve biraz önce aldığımız havayı dışarı veririz. Öbür kolumuz kalkınca da başımızı yana çevirip hava alırız.

Bu arada ayaklarımızı da unutmayalım. Onların hareketleri de düzenli olmalıdır. Ayaklarımız birbirine paralel durumda bulunmalıdır.

☆

Bu haftalık bu kadar, sevgili okurlar. Bu dersimizi bir büyüğünüzle birlikte çalışabilirsiniz. Gelecek sayıda kulaç atarak yüzmeyi daha geniş bir biçimde göreceğiz. Haftaya buluşmak üzere, hoşça kalın...

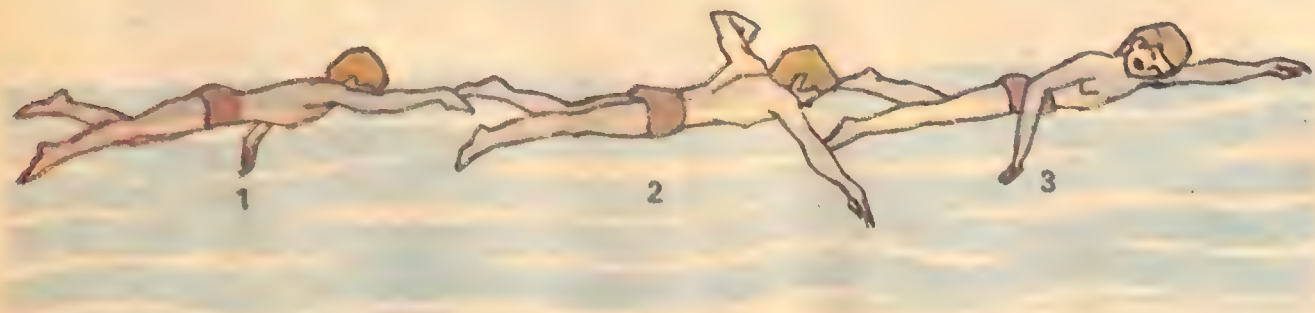

① *Başınız su yüzeyine paralel durumda ve dik olmalı.*

② *Yukarı kalkan dirseğin durumuna ve bacaklara dikkatle bakın.*

③ *Nefes almak için başınızı yana çevirin; bir kulağınız suda kalsın.*

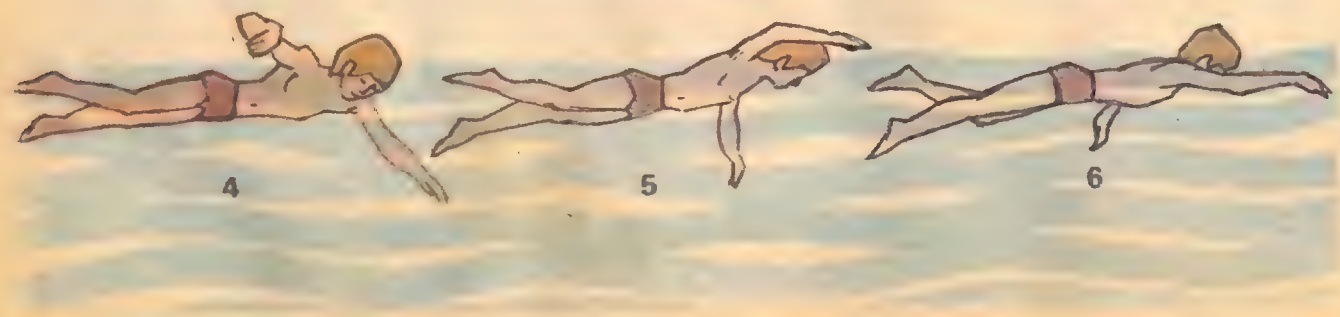

④ *Kolunuzu ileri atarken başınızı yeniden suya sokun.*

⑤ *Bir kolunuzla suyu çekerken öteki kolunuzu suya sokun.*

⑥ *Gövdeniz dimdik ileri uzanmalıdır. Bacaklarınızı yavaş sallayın.*

2 SORU CEVAP

Deniz kıyısında oturuyorum. Bazen denizin biraz yükseldiğini görüyorum. Bunun nedenini merak ediyorum. Kısaca açıklar mısınız?

MURAT ANGIN (Alanya)

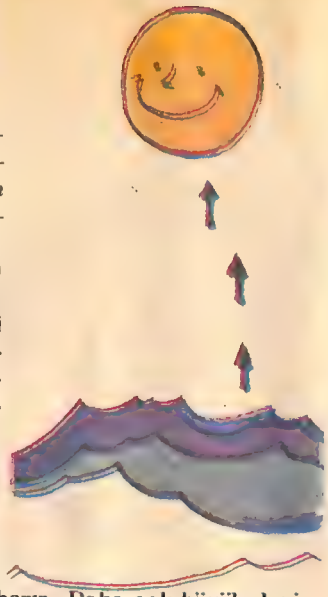

Dünyanın bir yerçekimi gücü vardır. Bu çekim, yeryüzündeki bütün varlıkları olduğu gibi, denizleri de dünyada tutar. Uydumuz Ay'ın da bir çekim gücü vardır. Bu güç, yeryüzündeki suları kendine doğru çeker. Ama yerçekimi daha güçlü olduğu için, sular dünyadan koparak Ay'a gitmez; sadece biraz kabarır. Daha çok büyük denizlerde olur bu. Suların inip yükselmesine gelgit denir. Güneşin de bir çekim gücü vardır. Ama güneş, dünyamızdan çok uzakta olduğu için, çekim gücü, sularımızı Ay'ın çekim gücü kadar etkilemez.

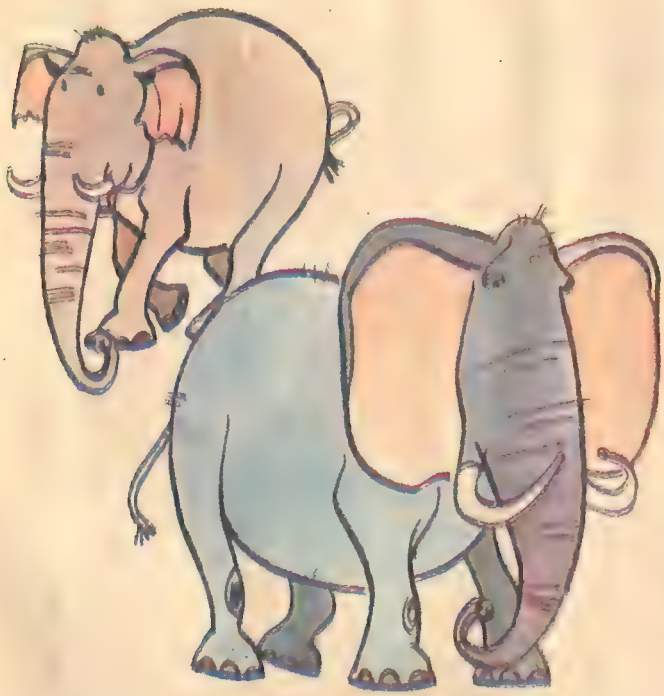

Fillere dair öğrenmek istediğim şeyler var: Karada yaşayan hayvanların en büyüğü fil midir? Neden bazı fillerin kulakları küçük, bazı fillerin kulakları büyük? Filler et yer mi? Eğitilebilir mi? Ne kadar yaşarlar? Bu sorularımı cevaplandırırsanız sevinirim.

AYŞE SONER (Malatya)

Sorularını sırayla kısaca cevaplandıralım, Ayşe kardeş. Fil, karada yaşayan hayvanların en büyüğüdür. Küçük kulaklı filler Asya, büyük kulaklı filler Afrika filleridir. Filler et yemezler, bitkilerle beslenirler. Hortumlarını ve bacaklarını kullanarak kırdıkları dalların yapraklarını yerler. Eğitilebilirler; Ormanlardan kesilen ağaçların taşınmasında kullanılırlar. Bazı filler de sirklerde gösteri yapmak için eğitilirler. Ortalama hayat uzunlukları altmış yıldır.

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

APARTIMAN ÇOCUĞU

Günümüzde moda oldu bu deyim. Apartımanda doğup büyüyen çocuklar için söyleniyor. "Ahmet beyin çocuğu", "sütçünün oğlu", "doktorun çocuğu" gibi kullanılıyor: "Apartıman çocuğu".

Benizleri soluk, gün aşırı ateşleri yükselen, iştahsız, biraz da huysuz çocuklar oluyorlarmış apartıman çocukları.

Anneler, yemek yememek için ayaklarını yere vurarak tepinen, ağlayan çocuklarını birbirlerine göstererek, "Ne olacak şekerim, apartıman çocuğu," diyorlar.

Gün geçtikçe doğadan uzaklaşıyoruz gerçekten. Nüfus çoğalıyor. İnsanların yerleşme alanları sıklaşıyor. Artık bahçe içinde tek katlı evler çok gerilerde kaldı. Bir de "Küçük Ev" gibi televizyon dizilerinde.

Dereleri, balıkları, yemyeşil tarlaları resimli romanlarda görebiliyoruz artık.

Sokağa çıkılmaz, arabalar geçer. Balkondan bakılmaz, düşme tehlikesi var. Yeni bir arkadaşlık biçimi çıktı şimdi. Apartıman pencerelerinden, balkonlardan karşılıklı bağırarak oyalanıyor çocuklar.

Ne yapsınlar? Odalarında uçurtma uçuramazlar, çelik çomak oynayamazlar. "Apartıman çocuğu" olmak kolay değil.

Doğa konusundaki bilgileri ansiklopedilerden, dergilerden alabiliyorlar ancak. Hayvanların bazılarını sirklerde görebiliyorlar.

Oğlum her hafta "Küçük Ev" dizisini seyrederken bir şey tutturuyor: "Baba, köpek alalım." Soruyorum: "Nerede bakacağız oğlum köpeğe?" Kendi odasını gösteriyor. "O köpek burada sıkılır da bizi yer sonra," diye cevap veriyorum.

Bazen tavşan beslemeye kalkışıyor, bazen kedi. "Neden bizim ineklerimiz yok baba?" diyor bazen de. "Oğlum, çevrene baksana biraz," diyorum, "hangi apartımanda inek besliyorlar!"

Aradan bir hafta geçince, evimizin olanaksızlıklarını unutuveriyor: "Baba, eşek alalım!" diye tutturuyor. Anlatmaya çalışıyorum: "Oğlum, bir çifte atsa, evimiz yıkılır. Kuyruğunu sallasa odada oturacak yer kalmaz bize."

Ormanlarda koşturup fillerin tepelerinde Tarzan gibi dolaşalım demiyorum. Olasılığı yok günümüzde o işin. "Orman çocuğu" olamayız, ama "apartıman çocuğu" olmak da güç doğrusu.

Evin içinde koşsan, bağırır büyükler: "Gürültü etmeyin!" Arkadaşlarınla oynasan bağırırlar: "Duvarları karalamak yok!.. Oyuncaklarınızı yere dökmeyin!.. Bağırmayının! Aşağıdakilere ayıp oluyor!.. Ağlama! Komşular rahatsız oluyor!.. Yavaş gülün! Yanda çocuk uyuyor!.."

En iyisi, apartıman çocuklarını kundaklayıp uyutmak... Haftaya buluşmak üzere, hoşça kalın arkadaşlarım...

LEONARDO DA VİNCİ

KAĞIT İLE MÜREKKEP

Bir tabaka kâğıt, masanın üstünde başka kâğıtlarla birlikte duruyormuş. Ansızın, mürekkepli bir kalem, kâğıdın üstüne bir sürü sözcük yazmış; onu harflerle, noktalama işaretleriyle doldurmuş.

Kâğıt pek kızmış buna. Mürekkebe çatmış:

"Ben de arkadaşlarım gibi tertemizdim! Kara lekelerle kirlettin beni! Yaptığın işe bak!"

"Seni kirletmedim,"demiş mürekkep. "Sözcüklerle doldurdum. Şimdi bir anlamın oldu. Artık bir kâğıt parçası değil, özü, bildirisi olan bir varlıksın. İnsan düşüncesinin bir koruyucusu oldun... Değerli bir belge oldun..."

Bir süre sonra, kadının biri masayı düzeltiyormuş. Kâğıtları toplamış. Tam ateşe atacakken, içlerinden birinin yazılı olduğunu görmüş. O kâğıdın dışında, ötekilerin hepsini ateşe atıp yakmış.

ANA İSPİNOZ İLE KAFESTEKİ YAVRULARI

Ana ispinoz, gagasında yemle yuvasına döndüğünde bir de ne görsün? Yavrularının hiç biri yok!

Ana yüreği bu, dayanır mı?.. Zavallı ispinoz, çığlık çığlığa, her yanda yavrularını aramaya koyulmuş. Yemeden içmeden, günlerce gecelerce her yana bakmış, ama yavrularını bulamamış.

Bir gün, onu tanıyan kuşlardan biri, "Yavrularını gördüm," demiş.

"Nerede gördün?"

"Çiftçinin evinde."

Ana ispinoz hemen çiftçinin evine varmış. Damı aramış, yavrular yok. Avluya bakmış, yavrular yok...

Sonunda, pencerenin önünden çığrışmalar duymuş. Bir de bakmış ki, bir kafes... Kafesin içinde de yavruları!

Yavrularını görünce çılgına dönmüş ana ispinoz. Gagasıyla kafesi zorlamış, uğraşmış didinmiş, ama onları kurtaramamış.

Sonra uçup gitmiş.

Döndüğünde, gagasında yiyecek varmış. Yüreği acı dolu, yavrularını birer birer doyurmuş.

Getirdiği yiyecek, zehirli bir bitkiymiş. Yavruların hepsi ölmüş.

"Ne yapayım," demiş ispinoz, "tutsak olup özgürlüğü yitirmektense ölmek daha iyidir."

ASLAN İLE KUZU

Günün birinde, kafesteki bir aslana, yemesi için bir kuzu vermişler.

Kuzu öylesine temiz yürekliymiş ki, aslandan hiç korkmamış. Onun yanına sokulmuş, yelesini koklamış, sanki annesiymiş gibi yanaklarını öpmüş... Koca aslan da, bunun üzerine kuzuyu yiyememiş, aç kalmayı yeğ tutmuş.

PİRE İLE KOYUN

Bir köpeğin tüyleri arasında yaşayan bir pire, günün birinde yün kokusu duymuş.

Uzanıp bir de bakmış ki, köpeğin yanından bir koyun geçiyor.

"Hah," demiş, "ben gidip bu koyunun postuna yerleşeyim. Daha sıcaktır!"

Hemen koyunun sırtına atlamış. Gelgelelim, koyunun tüyleri, köpeğin tüyleri gibi incecik değilmiş. Pire, koyunun derisine varıp bir türlü onun kanını emememiş.

"Keşke bu kadar aç gözlü olmasaydım," demiş. "En iyisi köpeğin tüylerine döneyim."

Koyunun postundan atlamış. Ama o arada köpek de çekip gitmiş.

Bizim pire ortalıkta bir başına kalakalmış.

HAYVAN MASALLARI

KARTAL

Kartal, bir gün yuvasından bakarken, aşağılarda bir baykuş görmüş.

"Ne tuhaf bir hayvan bu," diye düşünmüş. "Hiç de kuşa benzemiyor."

Merakla kanat açıp aşağıya süzülmüş.

Baykuşun yanına gelince, "Sen kimsin? Adın nedir?" diye sormuş.

Zavallı hayvan, bir dalın arkasına saklanmaya çalışarak, "Ben baykuşum," diye cevap vermiş.

"Ne tuhaf hayvansın sen! O gözler nedir öyle? Göz değil, sanki tencere! Hadi, bir şarkı söyle! Bakalım sesin de gözlerin gibi güzel mi?"

"Benimle niye alay ediyorsun? Senin gibi bir kartala yakışır mı bu?"

Kartal bu arada dalların arasından geçerek baykuşu yakalamaya çalışıyormuş. Ama çiftçinin ağaçta kurduğu kapana tutulmuş.

Baykuş, "Birazdan çiftçi gelip seni götürür," demiş. "Söylemedim mi, bütün yaşamını göklerde, yücelerde geçirdin sen... Benim gibi minicik bir kuşla alay etmek sana yakışır mıydı? Kartalsan kartallığını bileydin..."

YENGEÇ

Su altındaki yengecin biri, bir de bakmış ki, küçük balıklar durmadan bir taşın çevresinde dönüyorlar.

Gece oluncaya kadar beklemiş yengeç. Sonra gidip taşın yanında pusu kurmuş. Gelen balıkları bir bir yakalayıp yutmuş.

Taş çok kızmış buna, yengece bağırmış:

"Ayıp değil mi yaptığın? O minik balıkların hepsini yedin yuttun!"

"Sen kendi işine bak," demiş yengeç.

Ertesi gün korkunç bir fırtına kopmuş, bardaktan boşanırcasına yağmur yağmış. Irmağın suları kabarmış. Dalgalar taşı devirmişler. Koca taş, yengecin üstüne düşerek onu öldürmüş.

PELİKAN

Ana pelikan, yiyecek bulmaya gittiği sırada, otların arasında zehirli bir yılan belirmiş.

Yavrular mışıl mışıl uyuyorlarmış.

Yılan, gözlerinde kötü bir ışıltıyla yuvaya yaklaşmış; yavruların hepsini sokmuş, onları ölüm uykusuna geçirmiş. Sonra da oradan uzaklaşmış.

Pelikan bir süre sonra yuvasına dönmüş. Yavrularını o durumda görür görmez korkunç bir çığlık atmış, gözlerinden sel gibi yaşlar akıtarak ağlamaya başlamış. Bütün orman yasa bürünmüş.

Pelikan, ölü yavrularına bakarak, "Sizsiz ne yaparım ben? Yaşamanın ne anlamı var?"demiş. "Öleyim daha iyi!"

Sonra gagasını yüreğine saplamış. Akan kanlar, yavruların üstüne saçılmış.

O anda ne olmuş, biliyor musunuz? Kanın sıcaklığı, yavruları yeniden diriltmiş! Ana sevgisi, yavruları canlandırmış... Bunu gören pelikan, son soluğunu mutluluk içinde vermiş.

LARRY YUMA

KORKU KASABASI

ÖZET : Yermosito kasabasında herkes ölüm saçan bir hayaletin varlığına inanmaktadır. Yalnız genç Rupert buna inanmaz.

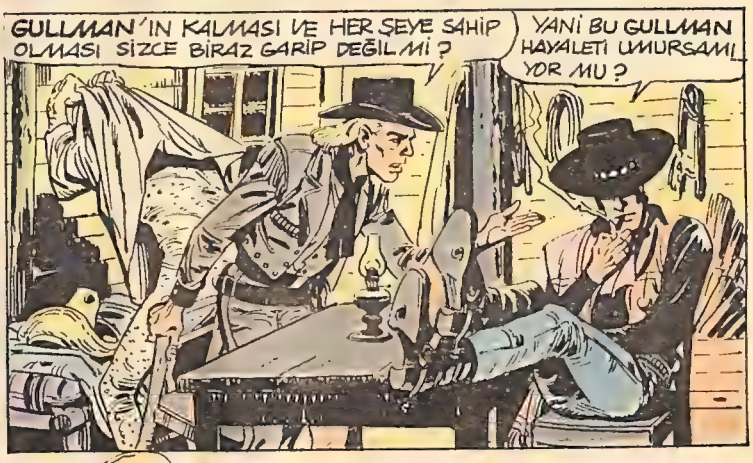

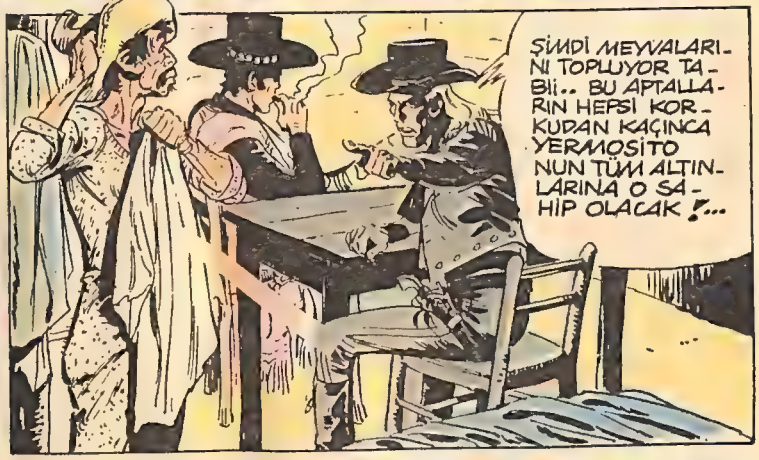

ŞİMDİ İZNİNİZLE UYUMAK İSTİYORUM!
HAKLISINIZ YERMOSİTO DAN SİZE NE DEĞİL Mİ?
İYİ GECELER.. GÜZEL RÜYALAR EFENDİM..
SİZE DE RUPERT..
BİR ŞEY SÖYLİYEYİM Mİ LARRY SEN KALIRSAN YERMOSİTO DA BEN DE KALIRIM.. AMA SENİ NE İLGİLENDİRİR BU İŞLER DEĞİL Mİ?
AYNEN SÖYLEDİĞİN GİBİ ARTIK KAPAT BU KONUYU!
EĞER RUPERT'İN DEDİKLERİ GERÇEK OLSAYDI O ZAMAN...
ZZZ ZZ ZZ
UYUMUŞ.. ANNEEE.. NE BİÇİM ADAM BU!...
ERTESİ SABAH...
TÜM KASABA JASON'UN CENAZESİ NE GİDİYOR.. BAK GULLMAN'DA GELİYOR...
NE DERSİN.. HERŞEY OLABİLİR AMA KATİL OLACAK TİPİ YOK DEĞİL Mİ?...
GÜNAYDIN CATY!
ŞU ÖĞRETMEN DE CATY GULLMAN'IN YANINA GELİNCE NE FİYAKA YAPIYOR AMA DEĞİLMİ?
HAAA!... BU KIZ MI NİŞANLISI?
14

HMM!.. ŞİMDİ ANLIYORUM RUPERT'İN NEDEN FORREST'İ PEK SEVMEDİĞİNİ...
SEN İŞİN ASLINI BİLMİYORSUN!...
GULLMAN'IN KIZINA ÖNCELERİ RUPERT KUR YAPIYORDU... AMA KIZIN BABASI BU İŞİ ENGELLEDİ!
OYLE Mİ?
TABİİ... RUPERT İÇİN ÇOK KÖTÜ OLDU.. HALA AŞIK KIZA. SÖYLENDİĞİNE GÖRE KIZ DA ÖYLE!...
ŞŞŞİTT!.. BIRAK DEDİKODUYU...
HAKLISIN. BEN KİLİSEYE GİDİYORUM. JASON DOSTUMDU. SEN GELMİYOR MUSUN?...
HERKES CENAZE TÖRENİNDEYKEN ETRAFA BİR GÖZ ATMAK İSTİYORUM.
ETRAFTA HİÇ KİMSE YOK!...
BİRAZ SONRA
GALİBA BU EV!...
KİMSE YOK!
15

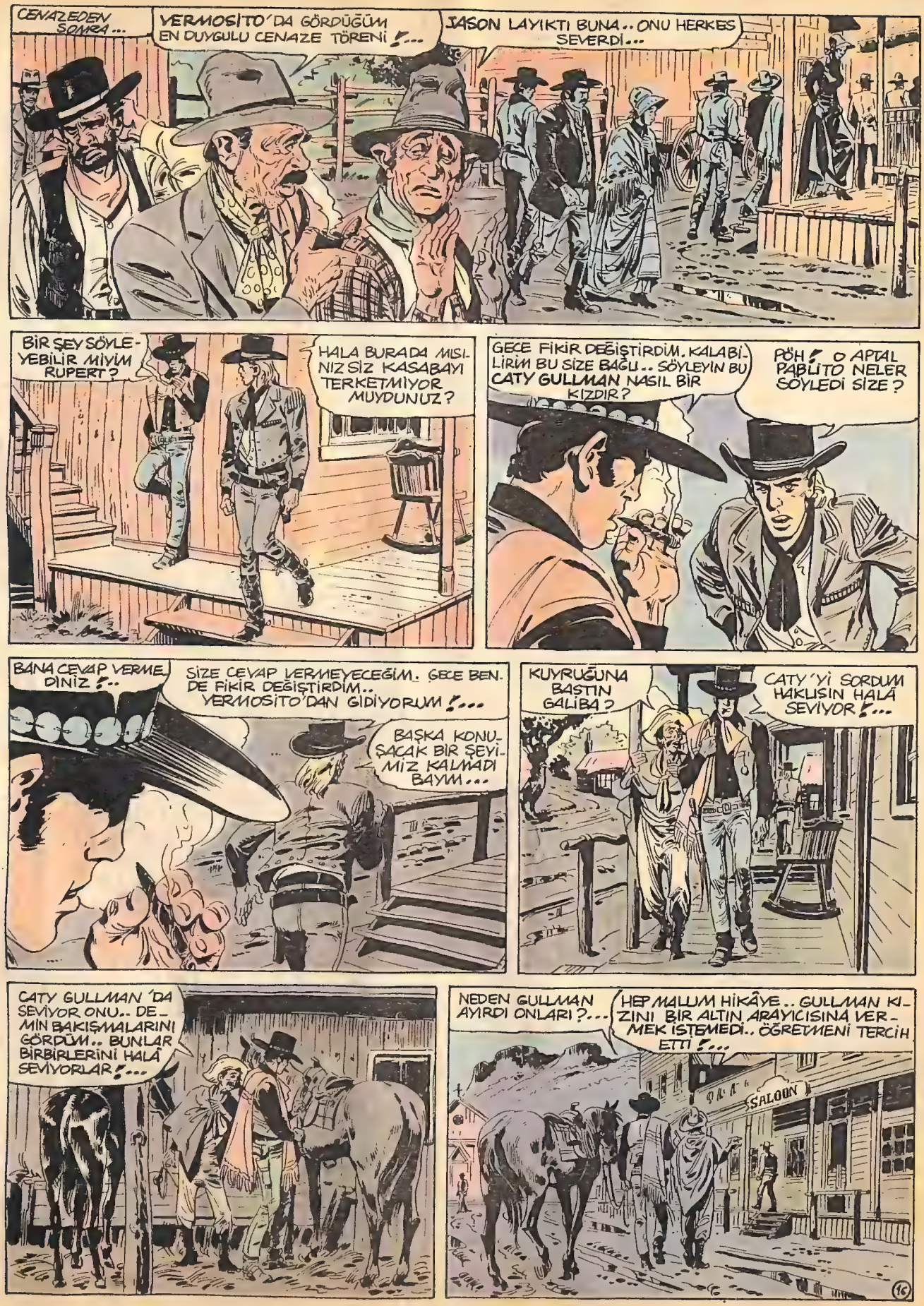
CENAZEDEN SONRA...
VERMOSİTO'DA GÖRDÜĞÜM EN DUYGULU CENAZE TÖRENİ!...
JASON LAYIKTI BUNA.. ONU HERKES SEVERDİ...
BİR ŞEY SÖYLEYEBİLİR MİYİM RUPERT?
HALA BURADA MISINIZ SİZ KASABAYI TERKETMİYOR MUYDUNUZ?
GECE FİKİR DEĞİŞTİRDİM. KALABİLİRİM BU SİZE BAĞLI.. SÖYLEYİN BU CATY GULLMAN NASIL BİR KIZDIR?
PÖH! O APTAL PABLITO NELER SÖYLEDİ SİZE?
BANA CEVAP VERMEDİNİZ!..
SİZE CEVAP VERMEYECEĞİM. GECE BEN DE FİKİR DEĞİŞTİRDİM.. VERMOSİTO'DAN GİDİYORUM!...
BAŞKA KONUŞACAK BİR ŞEYİMİZ KALMADI BAYIM...
KUYRUĞUNA BASTIN GALİBA?
CATY'Yİ SORDUM HAKLISIN HALA SEVİYOR!...
CATY GULLMAN'DA SEVİYOR ONU.. DEMİN BAKIŞMALARINI GÖRDÜM.. BUNLAR BİRBİRLERİNİ HALÂ SEVİYORLAR!...
NEDEN GULLMAN AYIRDI ONLARI?...
HEP MALUM HİKÂYE.. GULLMAN KIZINI BİR ALTIN ARAYICISINA VERMEK İSTEMEDİ.. ÖĞRETMENİ TERCİH ETTİ!...
SALOON
16

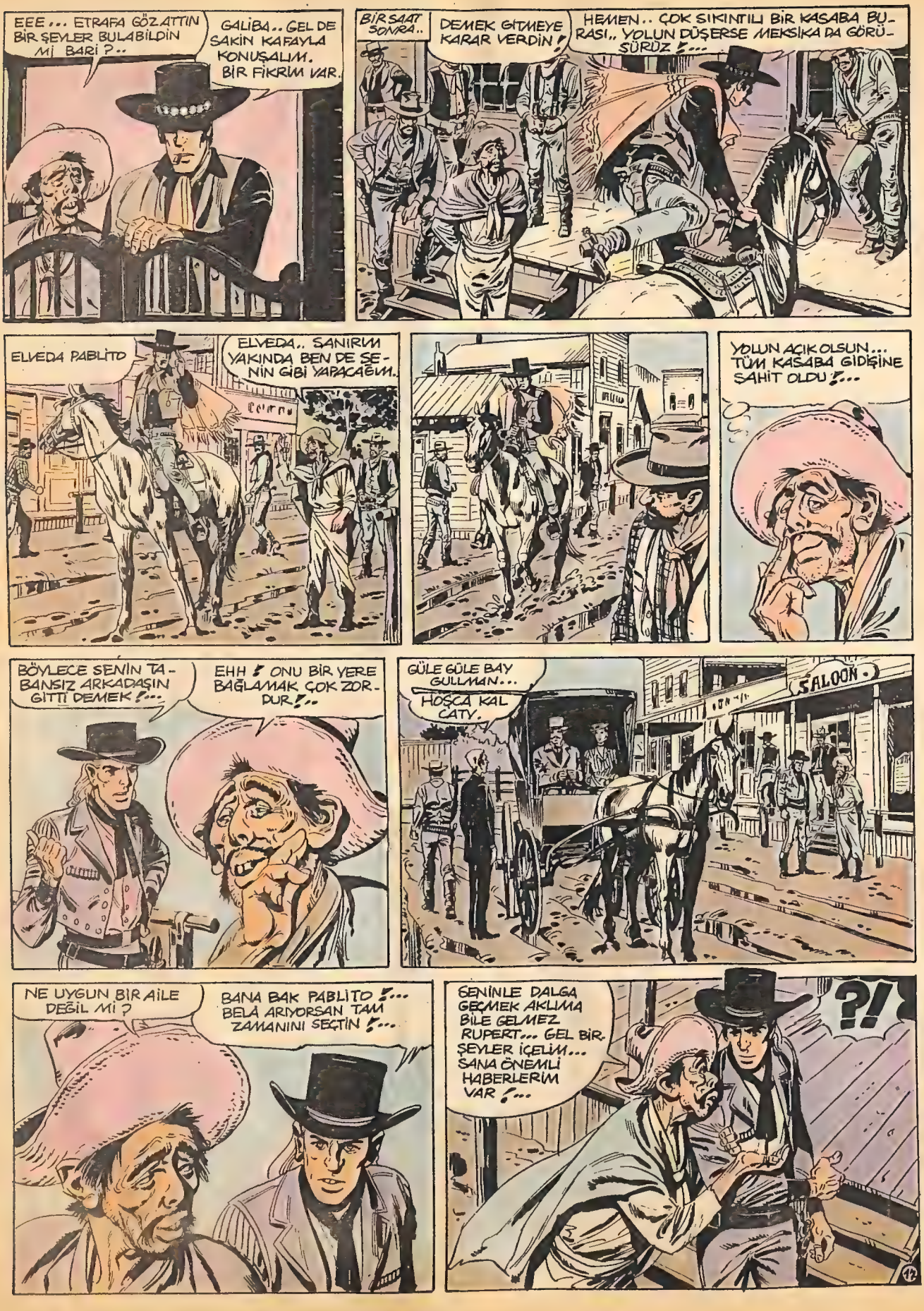
EEE... ETRAFA GÖZ ATTIN BİR ŞEYLER BULABİLDİN Mİ BARİ?..
GALİBA.. GEL DE SAKİN KAFAYLA KONUŞALIM. BİR FİKRİM VAR.
BİR SAAT SONRA..
DEMEK GİTMEYE KARAR VERDİN!
HEMEN.. ÇOK SIKINTILI BİR KASABA BURASI.. YOLUN DÜŞERSE MEKSİKA DA GÖRÜŞÜRÜZ!...
ELVEDA PABLİTO
ELVEDA.. SANIRIM YAKINDA BEN DE SENİN GİBİ YAPACAĞIM.
YOLUN AÇIK OLSUN... TÜM KASABA GİDİŞİNE ŞAHİT OLDU!...
BÖYLECE SENİN TABANSIZ ARKADAŞIN GİTTİ DEMEK!...
EHH! ONU BİR YERE BAĞLAMAK ÇOK ZORDUR!..
GÜLE GÜLE BAY GULLMAN...
HOŞÇA KAL CATY.
SALOON
NE UYGUN BİR AİLE DEĞİL Mİ?
BANA BAK PABLİTO!... BELA ARIYORSAN TAM ZAMANINI SEÇTİN!...
SENİNLE DALGA GEÇMEK AKLIMA BİLE GELMEZ RUPERT... GEL BİR ŞEYLER İÇELİM... SANA ÖNEMLİ HABERLERİM VAR!...
?!
12

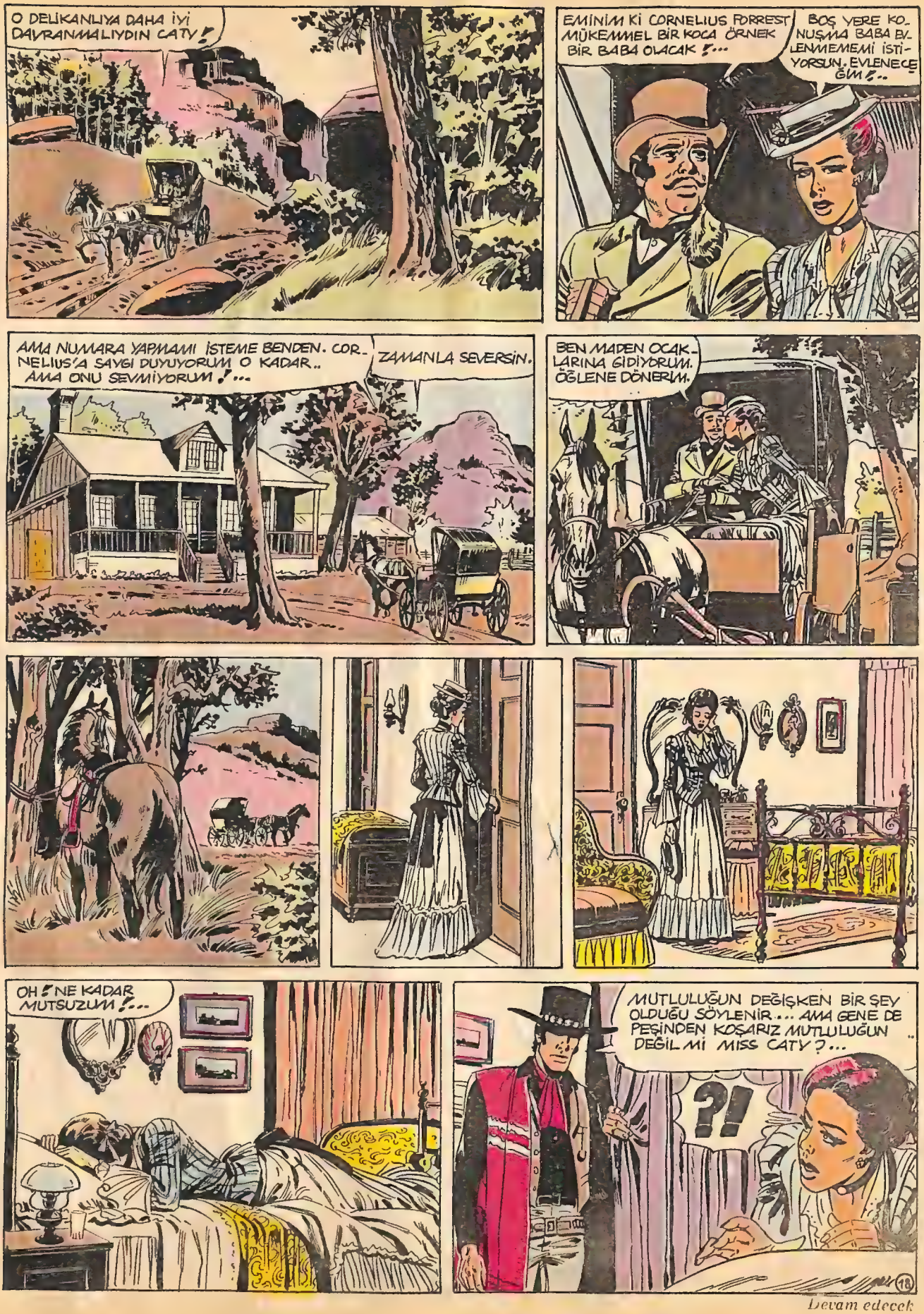

Devam edecek

BİLMECE BULMACA

Cevaplar 64. sayfada

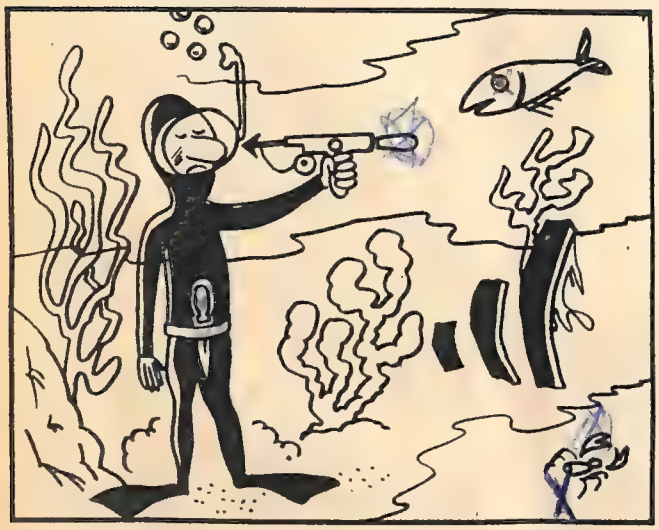

7 BENZER Yukarıdaki iki değişik resim arasında yedi tane benzer var. Bakalım bu benzerlerin hepsini ne kadar sürede bulabileceksiniz?

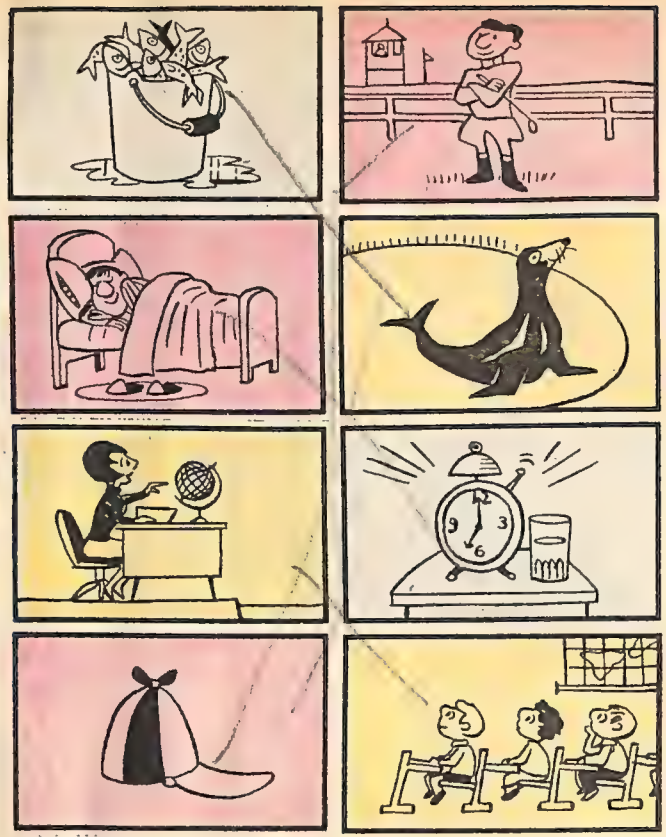

EŞLEME: Yukarıda iki sıra resim görüyorsunuz. Sol sıradaki resimlerle sağ sıradaki resimleri eşleyebilir misiniz? Hangi resim hangisiyle ilgili, bulun bakalım.

SÖZCÜK AVCILIĞI

İşte size değişik bir bulmaca... Sözcük avcılığı... Aşağıdaki harfler arasında gizlenmiş sözcükleri bulacaksınız. Sözcükler soldan sağa, sağdan sola, yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya ve çapraz olarak yerleştirilmiştir; ters de olabilir.

Saklı sözcükler: Atatürk, İnönü, Osman Bey, Fatih, Kanuni, Yavuz Selim, Sokollu, Fuzuli, Baki, Nedim, Mimar Sinan, Yunus, Karacaoğlan, Yahya Kemal, Orhan Veli.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M
1	O	R	H	M	A	B	A	L	K	A	T	S
2	S	Y	A	İ	L	E	V	N	A	H	R	O
3	M	U	A	F	E	O	İ	K	R	N	İ	K
4	A	N	T	V	A	L	N	A	A	E	N	O
5	N	U	A	H	U	T	A	N	C	D	U	L
6	B	S	T	Z	İ	Z	İ	A	A	İ	N	L
7	E	O	U	R	A	S	S	H	O	M	A	U
8	Y	F	A	L	R	E	L	E	Ğ	U	K	V
9	B	A	T	A	T	Ü	R	K	L	Z	O	S
10	A	F	M	İ	K	A	B	İ	A	İ	A	N
11	K	İ	N	Ö	N	Ü	F	U	N	C	M	B
12	M	A	L	A	M	E	K	A	Y	H	A	Y

9 ÇİFT: Yukarıdaki resimde görülen eşyalardan dokuzu ikişer tanedir. Bu dokuz çifti biz dört dakikada bulduk. Bakalım siz ne kadar sürede bulacaksınız?

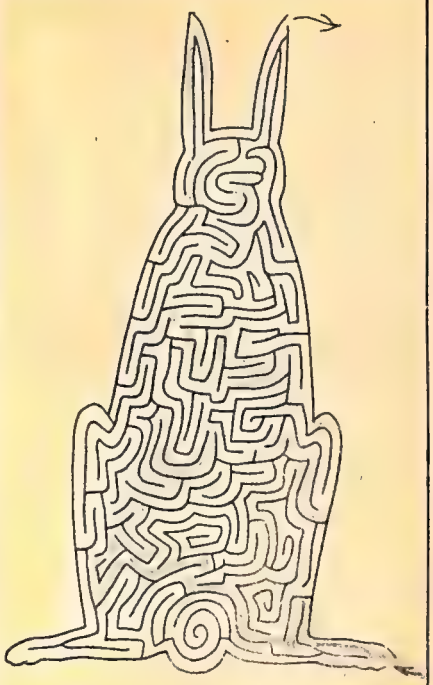

TAVŞAN

Yukarıdaki tavşanın ayağından girip kulağından çıkın bakalım.

ÇORAPLAR

Ahmet'in dolabında dokuz çift beyaz, dokuz çift de siyah çorap vardı. Ahmet, hiç bakmadan, elini uzatarak çoraplardan bir çift almak istedi. Rengi önemli değildi. Ama iki tek çorabın da aynı renkten olması gerekiyordu. Bunun için, dolaptan en az kaç tek çorap alması gerekir?

EKLEME

Yanda A, B, C, D ve E ile belirtilen resimlerden hangisi ilk resmi tamamlıyor?

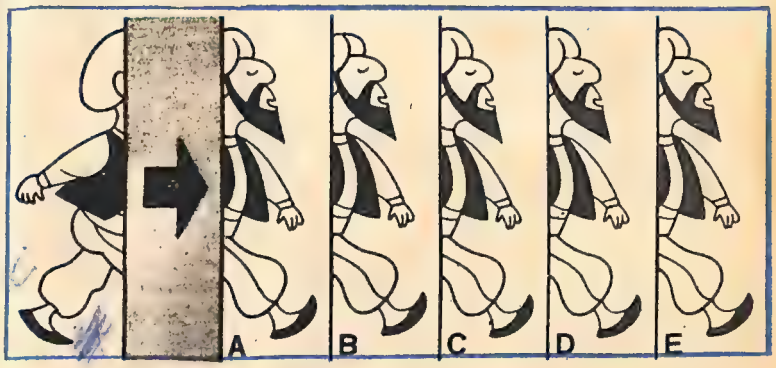

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

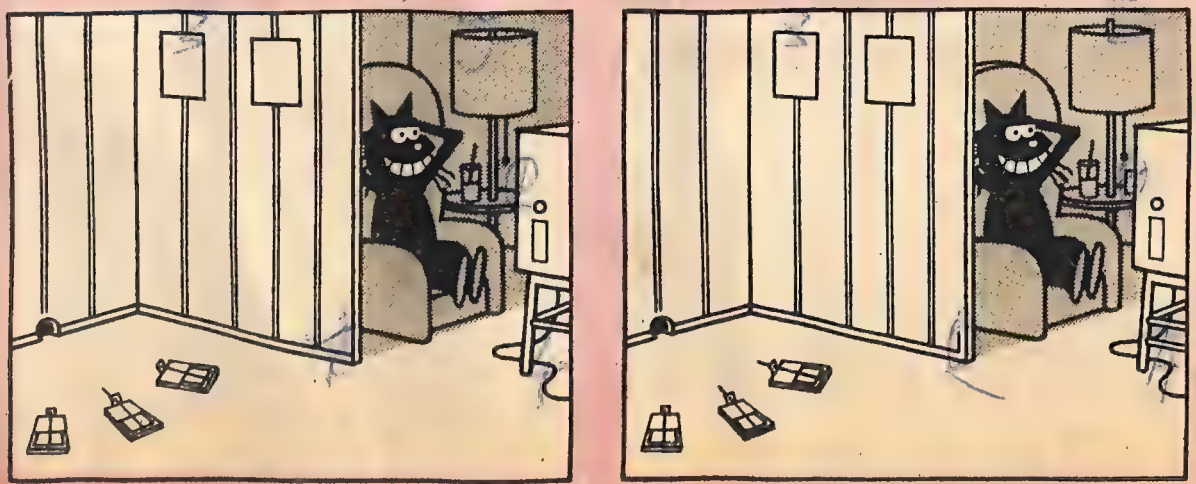

CEVAPLAR

TEST

DAĞARCIK: 1–c; 2–b; 3–a; 4–d; 5–b; 6–c; 7–b; 8–a; 9–d; 10–a; 11–a; 12–d.

BOŞLUK: "Taşıtı" sözcüğünün kullanılması doğrudur. "Taşıt aracı" yanlıştır. "Taşıt" zaten bir araçtır, taşıma aracıdır. Onun için, bazı gazetelerde ve televizyonda kullanılan "taşıt aracı" tamlaması, yanlış bir tamlamadır. Hiç bir zaman "taşıt aracı" demeyin; "taşıt" deyin. "Taşıt aracı" diyen arkadaşlarınızı uyarın... "Yaratığı" sözcüğü ise hiç kullanılamaz; uçak, insan gibi, hayvan gibi bir yaratık değildir, bir araçtır.

3 YANLIŞ: (1) Birinci Dünya Savaşı 1914-1918 yılları arasında olmuştur... Osmanlı İmparatorluğu, bu savaşa "Üçlü Bağlaşma"nın yanında katılmıştır... Amerika Birleşik Devletleri, "Üçlü Uzlaşma"nın yanında savaşa katılmıştır... (2) Gezegenlerin, güneşin çevresinde dönerken izledikleri yola, yörünge denir... Güneşe en yakın gezegen Dünya değil, Merkür'dür. Dünya, güneşe yakınlık bakımından, üçüncü sıradadır... Ay, bir gezegen değildir; dünyamızın uydusudur... (3) Kuzey Amerika'nın, yüzölçümü bakımından en büyük devleti, Kanada'dır... ABD'nin başkenti, New York değil, Washington DC'dir... Amazon, Güney Amerika'dadır; ABD'nin en büyük akarsuyu, Mississippi'dir.

BİLMECE – BULMACA

7 BENZER: (1) Adamın bıçağının kabzası ile sabanın sol sapı. (2) Sağ alttaki yengecin kıskacı ile adamın şapkasının tüyü. (3) Su tabancasının arkası ile sabanın sağ sapı. (4) Yengecin gövdesi ile yerde soldaki taş. (5) Balığın gözü ile tekerleğin ortası. (6) Solda kayadaki küçük çizgi ile ortadaki kuşlardan biri. (7) Adamın yanında yerdeki çizgi ile ufukta soldaki çahlık.

EŞLEME: Kovadaki balıklar ile fok; uyuyan adam ile çalar saat; öğretmen ile öğrenciler; jokey şapkası ile jokey.

SÖZCÜK AVCILIĞI: Sözcüklerin baş harfleri aşağıdaki karelerdedir:
Atatürk (B–9, düz sağa).
İnönü (B–11, düz sağa).
Osman Bey (A–1, düz alta).
Fatih (D–3, sağ alta).
Kanuni (L–8, düz yukarıya).
Yavuz Selim (B–2, sağ alta).
Sokollu (M–1, düz alta).
Fuzuli (B–8, sağ yukarıya).
Baki (G–10, düz sola).
Nedim (K–3, düz alta).
Mimar Sinan (A–12, sağ yukarıya).
Yunus (B–2, düz alta).
Karacaoğlan (I–1, düz alta).
Yahya Kemal (M–12, düz sola).
Orhan Veli (M–2, düz sağa).

9 ÇİFT: 2 top, 2 gemi, 2 kova, 2 deniz yıldızı, 2 kürek, 2 kum küreği, 2 radyo, 2 şemsiye, 2 deniz kabuğu.

ÇORAPLAR: En az üç tek çorap alması gerekir.

EKLEME: İlk resmi, D tamamlamaktadır. (A–Pantalon çizgisi; B–Sarık; C–Yaka; E–Pantalonun altı yanlıştır.)

8 FARK: (1) Sağdaki fare kapanının teli. (2) Televizyon sehpasındaki çizgi. (3) Abajurun üstü. (4) Sağdaki bardak. (5) Koltuğun üst çizgisi. (6) Soldaki tablonun üstündeki duvar çizgisi. (7) Koltuğun altındaki çizgi. (8) Duvarın sağ alt köşesindeki çizgi.

her şeyden değerlidir kitap

ÇOCUKLAR.. ÇOCUKLAR!..

Sizlere Yepyeni, ilginç Romanlar

KELEŞ OSMAN'NIN SERÜVENLERİ

Necati Tosuner

1. Kitap: Keleş Osman Evden Kaçıyor 2. Kitap: Keleş Osman'ın «Tarihle Başı Dertte

Keleş Osman'ı seveceksiniz, o da sizlerden biri. 13 yaşında, ortaokul ikinci sınıf öğrencisi. Yakışıklı, sevimli, usulu, yaramaz, heyecanlı, korkusuz, duygulu, erdemli, sizin gibi...

COCUKLAR.. COCUKLAR!.. Annenize, Babanıza, Ağabeyinize, Ablanıza, Dedenize, Ninenize, Dayınıza, Amcanıza, Halanıza, Teyzenize, Sözünüz Kime Geçiyorsa Ona Söyleyin.

KELEŞ OSMAN'LA SİZ DE TANIŞIN

İyi, beyaz kâğıt, özenli baskı, bol resim, yüz yirmi sayfa, yirmi lira

ÖDEMELİ GÖNDERİLİR

Adresimize yazarak isteyiniz Önceden para falan göndermeniz gerekmez - Kitabınızı postaneden alırken parasını ödersiniz.

derinlik yayınları
"çocuklara kitaplar"

Adresimize Yazın DERİNLİK YAYINLARI
ANKARA CAD. ANKARA HAN. 74/505 - İSTANBUL

Not - İki kitabı birlikte isteyen okurlarımıza Keleş Osman çok güzel bir resmini gönderiyor

kitabı olmak sevinçtir

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz ? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

- **ATİLLA BENLİOĞLU:** Yaşım 14. Pul biriktiriyorum. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, spor yapmayı severim.
  Adres: Aydınlık PTT evleri, Ulusal sok. No 10 – KONYA.
- **UĞUR ŞAHİN:** Yaşım 15. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı, resim yapmayı ve sporu severim.
  Adres: Çarşı mah. Kilise meydanı – BODRUM.
- **ÜNVER ÖZDALAR:** Yaşım 15. Müzik dinlemeyi, kitap omuyayı ve resim yapmayı severim.
  Adres: Çarşı mah. Taşlık Hamam sok. No 3 – BODRUM.
- **METİN KAYMAZ:** Yaşım 14. Pul, kartpostal ve kibrit biriktiriyorum. Fotoğraf çekmeyi severim.
  Adres: 5000 Evler, 26. sok. No 26 – KARABÜK.
- **TULUİ ÜSTÜNOL:** Yaşım 13. Orta okul öğrencisiyim. Pul biriktirirm. Galatasaraylıyım.
  Adres: Mütesellim sok. 48/1, Samatya – İSTANBUL.
- **HATİCE ERDEM:** Yaşım 11. Boş zamanlarımda kitap okur, spor yaparım.
  Adres: Meşrutiyet mah. Papatya sok. No 20 – ZONGULDAK.
- **ÖZDEN ÇAY:** Yaşım 11. Kitap okur, pul biriktirir, spor yaparım. Beşiktaşlıyım.
  Adres: Cennet mah. Hürriyet cad. No 5, Küçük Çekmece – İSTANBUL.
- **NİGAR ÜSTÜNKAYA:** Yaşım 15. Öykü ve şiir yazarım.
  Adres: Ertuğrul Gazi mah. Klüp sok. No 38 – ESKİŞEHİR.
- **KORAY ATASAYAN:** Yaşım 11. Pul ve kartpostal biriktiriyorum. Her türlü müzikten hoşlanırım.
  Adres: Aslan Çimento Fabrikası Lojmanları 66 – DARICA.
- **NECİBE YÜCE:** Yaşım 13. Boş zamanlarımda kitap okur, şiir yazarım. Enstrüman çalmasını, müzik dinlemesini ve spor yapmasını seviyorum.
  Adres: Setenciler içi 11 – TOKAT.
- **METİN YILDIRIM:** Yaşım 15. Kart biriktiririm. Televizyon seyretmekten, futboldan ve gezmekten çok hoşlanırım.
  Adres: İskele cad. Sakızlı Bostan sok. Fatoş apt. 1/11, Bakırköy – İSTANBUL.
- **AYŞEGÜL GAZİOĞLU:** Yaşım 13. Öykü ve şiir yazar, resim yaparım. Pul ve kart biriktiriyorum.
  Adres: Mahkeme önü, Meydan cad. No 3 – TOKAT.
- **AYŞE BENLİOĞLU:** Yaşım 12. Kitap okumayı, gezmeyi, müzik dinlemeyi, satranç oynamayı severim.
  Adres: Cedidiye mah. Hünkar sok. No 4 – KONYA.

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız. Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları, kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

Seza Güler

– Haa, o mu? Ankara'ya gidiyormuş...

KELEBEK

İlkbahar gelince
Çiçeklerin üstünde
Uçuşup durursun
Benekli güzel kelebek

Kırların bayırların
Çayırların süsüsün
Hayvanların güzelisin
Benekli güzel kelebek

TUNCAY AYLA

BABA İLE OĞUL

Bir gün babası oğluna sorar: "Eğer ben sana beş lira verecek olsam, demir beş lira mı, yoksa kâğıt beş lira mı istersin?" Oğlu cevap verir: "Demir beş lirayı kâğıt beş liraya sarıp vermeni isterim, babacığım."

TAMER KOBAZA

KUŞA KOŞTUM

Koşa koşa kuşa koştum
Fakat yakalayamadım
Kanat açıp
Uçup gitti

Koşa koşa kuşa koştum
Hemen yakalayım dedim
Önümden kayboluverdi
Bir pazar günü sabahı
Pencereme konuverdi

IŞIL GÜNEY

AİLE

İlk olarak burada atılır
Çocukluk adımı
İlk olarak burada konuşur
İlk olarak burada yürür
Çocuk

İlk olarak burada tadar
Ana-baba sevgisini
Ne güzel şeydir
İnsanın ailesi olması

LEVENT KOR

ÖĞRETMENİM

Sen öğrettin bilgiyi
Küçüklerime sevgiyi
Büyüklerime saygıyı

Yıllarca ders verdin
Sen bizi seversin
Bilgi dolu öğretmenim

Sen bir kitap gibisin
Ne sorsak cevap verirsin
Bilgi dolu öğretmenim

ÜMRAN – TANER SAYAR

Gül Saraç

ÇİÇEKLERLE GERÇEKLER

tan oral

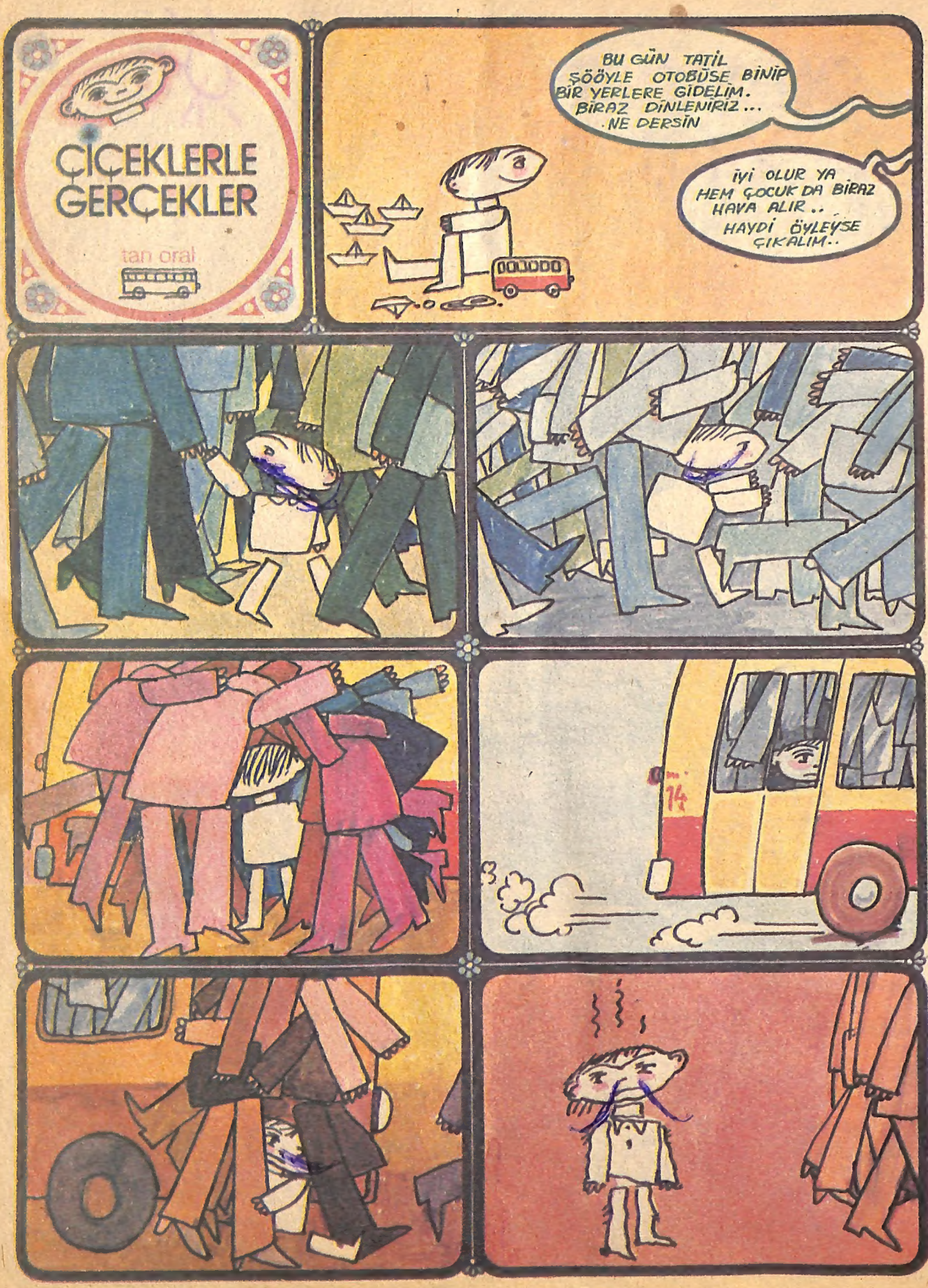

boyama sayfası

GEÇERSİZDİR →

PORTEKİZ

Portekizli bir köylü kadın

Bayramda eğlenen Portekizli çocuklar

- Devlet adı: Republica Portuguesa (Portekiz Cumhuriyeti).
- Nüfus: 8,564,200 (1973).
- Alan: 92,082 kilometre kare.
- Dil: Portekizce.
- Din: Hristiyan (Romen Katolik).
- Başkent: Lisboa (Lizbon).
- Büyük kentler: Porto, Amadora, Coimbra, Barreiro, Vila Nova de Gaia, Setubal, Braga.
- En yüksek dağ: Estrela sıradağları.
- Önemli akarsular: Rio Tejo, Douro.
- İklim: Ilıman Akdeniz iklimi.
- Ürünler: Patates, buğday, pirinç, arpa, üzüm.
- Para birimi: Escudo.
- Telefon sayısı: 1,011,177 (1975).
- Radyo sayısı: 1,518,724 (1975).
- TV sayısı: 674,686 (1974).
- Karayollarının uzunluğu: 43,426 kilometre.
- Demiryollarının uzunluğu: 3563 kilometre.
- Okuma-yazma bilmeyenler: % 37.2.
- Ortalama hayat uzunluğu: Erkeklerde 65.3, kadınlarda 71 yıl.